

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 68

10 Μαρτίου 2000

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2813

Κύρωση της Σύμβασης δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας.

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας, που υπογράφηκε στην Τυφλίδα στις 10 Μαΐου 1999, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική, γεωργιανή και αγγλική γλώσσα, έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Γεωργία (εδώ αναφερόνται ως τα «Μέρη»),

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη τους στενούς δεσμούς που υπάρχουν μεταξύ των δύο χωρών και

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ την περαιτέρω ενίσχυση της συνεργασίας τους,

ΕΔΡΑΙΩΝΟΝΤΑΣ μία αποτελεσματική συνδρομή στον τομέα των δικαστικών σχέσεων,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Οι υπήκοοι του κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους απολαμβάνουν σε σχέση με δικαστικές υποθέσεις στο έδαφος του άλλου Μέρους της ίδιας προστασίας με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

Προς το σκοπό αυτόν μπορούν να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα Δικαστήρια και άλλα δικαστικά όργανα του άλλου Μέρους και να παρίστανται ενώπιόν τους υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται επίσης και στα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η έδρα τους.

Άρθρο 2

Καμία εγγύηση ή άλλη καταβολή χρημάτων υπό οποιαδήποτε μορφή δεν μπορεί να επιβληθεί σε υπηκόους του εκάστου Μέρους οι οποίοι παρίστανται ενώπιον των δικαστικών αρχών του άλλου Μέρους για το λόγο ότι δεν είναι υπήκοοι του ή δεν διαμένουν ή κατοικούν σε αυτό.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, και με την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων, οι δικαστικές αρχές των δύο Μερών θα επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω των Υπουργείων Δικαιοσύνης των δύο χωρών. Η διπλωματική οδός δεν αποκλείεται.

Σε επείγουσες περιπτώσεις οι δικαστικές αρχές των Μερών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας, με ταυτόχρονη ενημέρωση των Υπουργείων Δικαιοσύνης.

Άρθρο 4

Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής, καθώς και όλα τα σχετικά έγγραφα, θα συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Μέρους και θα συνοδεύονται με ακριβή επίσημη μετάφραση στη γλώσσα του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή στην αγγλική. Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τη μετάφραση, επικρατεί το αγγλικό κείμενο.

Άρθρο 5

Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης των δύο Μερών θα περέ-

χουν, κατόπιν σχετικού αιτήματος, πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, καθώς και για την ισχύουσα νομοθεσία στη χώρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Άρθρο 6

Η δικαστική συνδρομή παρέχεται με την εκτέλεση συγκεκριμένων δικαστικών πράξεων, και κυρίως με τη χορήγηση εγγράφων, τη διενέργεια έρευνας, κατάσχεσης και διαβίβασης αποδεικτικών στοιχείων, με τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εξέτασης κατηγορουμένων, διαδίκων, μαρτύρων και πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 7

1. Τα Μέρη, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν έκδοση, θα διαβιβάζουν τις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής και άλλα έγγραφα σχετικά με αστικές και ποινικές υποθέσεις, μέσω των αντιστοίχων τους Υπουργείων Δικαιοσύνης.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν αποκλείουν τη δυνατότητα τα δύο Μέρη να αποστείλουν απευθείας μέσω των διπλωματικών ή προξενικών τους αρχών οποιαδήποτε δικαστική ή εξώδικη πράξη προς τους υπηκόους τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους για μία τέτοια αποστολή.

Άρθρο 8

Η αίτηση δικαστικής συνδρομής πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

Α) την αιτούσα αρχή,

Β) το αντικείμενο και το σκοπό του αιτήματος,

Γ) στο μέτρο του δυνατού, τη διεύθυνση κατοικίας, την ταυτότητα, την εθνικότητα, το επάγγελμα, την κατοικία ή διαμονή του εν λόγω προσώπου, και σε σχέση με νομικά πρόσωπα, την επωνυμία και την έδρα τους,

Δ) όπου χρειάζεται, το όνομα και τη διεύθυνση των αντιπροσώπων των διαδίκων,

Ε) τα απαιτούμενα στοιχεία σε σχέση με το αντικείμενο του αιτήματος, τις συνθήκες που αιτιολογούν την παροχή αποδεικτικών στοιχείων και, ανάλογα με την περίπτωση, τις ερωτήσεις που πρέπει να γίνουν προς μάρτυρες ή ειδικούς,

ΣΤ) πέραν των ανωτέρω, στις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής που αφορούν ποινικές υποθέσεις, την κατηγορία, καθώς και μία σύντομη και σαφή περιγραφή των γεγονότων.

Άρθρο 9

Η δικαστική αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα διαβιβάζει τα έγγραφα σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές της διατάξεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα συνοδεύονται από ακριβή επίσημη μετάφραση, σύμφωνα με το άρθρο 4 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 10

1. Εάν η διεύθυνση του προσώπου που καλείται ως μάρτυρας ή του επιδίδεται έγγραφο δεν προσδιορίζεται επαρκώς ή είναι ανακριβής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα την επιβεβαιώνει, εάν αυτό είναι δυνατόν.

2. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν έχει την αρμοδιότητα να εκτελέσει το αίτημα, θα το διαβιβάζει προς την αρμόδια αρχή και θα ενημερώνει το αιτούν Μέρος σχετικά με τη διαβίβαση του αιτήματος.

Άρθρο 11

1. Με σκοπό την εκτέλεση αιτήσεων δικαστικής συνδρομής, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα εφαρμόζει τη σχετική νομοθεσία που ισχύει στο έδαφός του. Μπορεί, επίσης, κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους, για το σκοπό αυτόν, να εφαρμόσει τις σχετικές ισχύουσες διατάξεις του άλλου κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αντιτίθενται προς τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και εφόσον στην αίτηση περιέχεται το κείμενο της ισχύουσας στο αιτούν Κράτος διατάξεως.

2. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα ενημερώνει την προηγούμενη εγκαίρως για τον τόπο και την ημερομηνία εκτέλεσης της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, εκτός εάν υπάρχει ανυπέρβλητος κίνδυνος απώλειας αποδεικτικών στοιχείων εξαιτίας της καθυστέρησης.

3. Η βεβαίωση αποστολής των εγγράφων συντάσσεται συμφώνως προς τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 12

Εάν δεν ικανοποιηθεί το αίτημα για δικαστική συνδρομή, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα ενημερώνει το αιτούν Μέρος σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν ικανοποιήθηκε και θα επιστρέφει την αίτηση δικαστικής συνδρομής και τα συνοδευτικά έγγραφα.

Άρθρο 13

1. Τα έξοδα που προκύπτουν από την εκτέλεση των αιτήσεων δικαστικής συνδρομής δεν θα καταβάλλονται από τα Μέρη, εκτός από αυτά που αφορούν αμοιβές ειδικών και οποιαδήποτε άλλα έξοδα προκύπτουν από τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης ή τη μεταγωγή κρατουμένων.

2. Το ποσό και το είδος εξόδων θα γνωστοποιείται στην αιτούσα αρχή.

Άρθρο 14

1. Δεν μπορεί να παρασχεθεί δικαστική συνδρομή, εάν:

Α) Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εκτιμά ότι η εκτέλεση του αιτήματος μπορεί να είναι επιζήμια για την εθνική του κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη και άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

Β) Το αίτημα, όσον αφορά ποινικές υποθέσεις, σχετίζεται με:

(i) στρατιωτικά αδικήματα,

(ii) αδικήματα τα οποία χαρακτηρίζονται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ως πολιτικά εγκλήματα ή σχετίζονται με πολιτικά εγκλήματα.

2. Σε ποινικές υποθέσεις, όταν η δικαστική συνδρομή που ζητείται αναφέρεται στην εκτέλεση αιτήματος με σκοπό την έρευνα και κατάσχεση, το αδίκημα το οποίο περιγράφεται σε αυτό πρέπει να είναι τιμωρητέο σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III
ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ, ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 15

Οι υπήκοοι του κάθε Μέρους θα απολαμβάνουν στο έδαφος του άλλου Μέρους δωρεάν δικαστικής συνδρομής, φοροαπαλλαγών και εκπτώσεων επί των δικαστικών εξόδων και ή επί των τελών χαρτοσήμου, στον ίδιο βαθμό και υπό τους ίδιους όρους που τα προνόμια αυτά ισχύουν για τους υπηκόους του άλλου Μέρους, δυνάμει της οικονομικής τους κατάστασης.

Άρθρο 16

1. Το πιστοποιητικό που θα επιβεβαιώνει την ανωτέρω αναφερόμενη οικονομική κατάσταση θα εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του Μέρους στην επικράτεια του οποίου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος.

2. Εάν ο ενδιαφερόμενος είναι κάτοικος τρίτης χώρας, το ανωτέρω αναφερόμενο πιστοποιητικό θα εκδίδεται από τη διπλωματική αρχή ή την αρμόδια για την επικράτεια αυτήν προξενική αρχή.

Άρθρο 17

Η δικαστική αρχή από την οποία αιτείται δωρεάν δικαστική συνδρομή και η οποία παρέχει τα οφέλη που προβλέπονται στο άρθρο 15, θα αποφασίζει σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας της και μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία από τις αρχές τουυ Κράτους του οποίου ο ενδιαφερόμενος είναι υπήκοος.

Άρθρο 18

Εάν ένας υπήκοος του ενός Μέρους που κατοικεί στο έδαφος του άλλου Μέρους επιθυμεί να ζητήσει από δικαστική αρχή του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος τα οφέλη που προβλέπονται στο άρθρο 15, θα πρέπει να υποβάλλει ανάλογο αίτημα προς την αρμόδια δικαστική αρχή της κατοικίας του, σύμφωνα με το νόμο του Κράτους της αρχής αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Άρθρο 19

Εάν, κατόπιν κλήσεως, ένα άτομο οποιασδήποτε εθνικότητας εμφανισθεί ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Μέρους ως μάρτυρας ή πραγματογνώμων, δεν μπορεί, στο έδαφος εκείνου του Μέρους να διωχθεί, συλληφθεί, κρατηθεί ή να του επιβληθεί οποιοσδήποτε περιορισμός της ατομικής του ελευθερίας σε σχέση με αδίκημα το οποίο αποτελεί αντικείμενο της δίκης στην οποία έχει κληθεί να παραστεί ή για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα που έχει διαπραχθεί πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή για την κατάθεσή του στην εν λόγω δίκη.

Άρθρο 20

1. Η ασυλία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παύει να ισχύει εάν ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμων ο οποίος, ενώ είχε τη δυνατότητα να αναχωρήσει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους εντός είκοσι (20) ημερών από την ημέρα που οι δικαστικές αρχές τον πληροφόρησαν ότι η παρουσία του δεν είναι πλέον απαραίτητη, παραμείνει στο έδαφος ή επιστρέψει μετά την αναχώρησή του από εκεί. Κατά τον υπολογισμό αυτής της χρονικής περιόδου δεν προσμετράται ο χρόνος κατά τη διάρκεια του οποίου ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμων δεν βρισκόταν σε θέση να αναχωρήσει από το έδαφος του αιτούντος Κράτους για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του.

2. Την αποζημίωση για τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής των μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων αναλαμβάνει το αιτούν Μέρος. Οι προξενικές αρχές του αιτούντος Μέρους θα πληρώνουν προκαταβολικά προς το μάρτυρα ή πραγματογνώμονα, κατόπιν αιτήσεώς του, όλο ή μέρος των εξόδων ταξιδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 21

Καθένα από τα Μέρη αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του τις ακόλουθες αποφάσεις οι οποίες έχουν εκδοθεί στο έδαφος του άλλου Μέρους και έχουν κηρυχθεί εκτελεστές σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους:

α) οριστικές και τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις σε αστικές υποθέσεις,

β) οριστικές και τελεσίδικες αποφάσεις σε ποινικές υποθέσεις, όσον αφορά την αποκατάσταση ζημιών και αποζημίωση αγαθών,

γ) δικαστικούς διακανονισμούς σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 22

Οι δικαστικές αποφάσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο αναγνωρίζονται και εκτελούνται στο έδαφος του Μέρους εκείνου στο οποίο αιτείται η αναγνώριση ή εκτέλεση υπό τους ακόλουθους όρους:

α) εάν σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση, η δικαστική αρχή του Μέρους αυτού έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα εκδίκασης της υπόθεσης.

β) Εάν η αναγνώριση ή εκτέλεση της δικαστικής απόφασης δεν είναι αντίθετη προς τις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας ή της δημόσιας τάξης του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση.

γ) Εάν δεν έχει εκδοθεί προηγουμένως οριστική ή τελεσίδικη υπόθεση μεταξύ των ιδίων διαδίκων σχετικά με την ίδια απόφαση από δικαστική αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση.

δ) Εάν ο διάδικος που έχασε την υπόθεση δεν εμφανίσθηκε ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών, παρότι είχε νομίμως κλητευθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ισχύει στο Μέρος στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η δικαστική απόφαση.

Άρθρο 23

1. Το αίτημα αναγνώρισης ή εκτέλεσης μιας δικαστικής απόφασης μπορεί να υποβάλλεται απευθείας από τον ενδιαφερόμενο προς την αρμόδια δικαστική αρχή του Μέρους στο έδαφος του οποίου αιτείται η αναγνώρι-

ση ή εκτέλεση της απόφασης.

2. Το αίτημα θα συνοδεύεται από:

A) Επικυρωμένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης ή του δικαστικού διακανονισμού, καθώς και από βεβαίωση ότι η εν λόγω απόφαση είναι εκτελεστή και τελεσίδικη, εάν οι πληροφορίες αυτές δεν εμπεριέχονται στην ίδια την απόφαση.

B) Βεβαίωση ότι ο διάδικος ο οποίος έχασε την υπόθεση και δεν εμφανίσθηκε στο δικαστήριο είχε κληθεί νομίμως και προσηκόντως σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η δικαστική απόφαση.

Γ) Μετάφραση των εγγράφων που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, καθώς και μετάφραση του αιτήματος, εάν το αίτημα αυτό δεν έχει συνταχθεί στη γλώσσα του Κράτους στο έδαφος του οποίου πρόκειται η δικαστική απόφαση να αναγνωρισθεί ή εκτελεσθεί.

3. Το επίσημο αντίγραφο χορηγείται από την αρμόδια αρχή του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεσθεί η απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία αυτού του Μέρους.

Άρθρο 24

Η δικαστική αρχή η οποία λαμβάνει το αίτημα αναγνώρισης ή εκτέλεσης μιας δικαστικής απόφασης θα επιβεβαιώνει μόνο την ύπαρξη των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 22. Εάν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, η εν λόγω αρχή θα προχωρεί στην αναγνώριση ή την εκτέλεσή της.

Άρθρο 25

Οι αρχές του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί η εκτέλεση της απόφασης, θα προχωρούν σε αυτήν την εκτέλεση σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους αυτού, εκτός αν προβλέπεται άλλως από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 26

Οι οριστικές και τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις ενός Μέρους που αναφέρονται στην προσωπική κατάσταση των υπηκόων του αναγνωρίζονται και ισχύουν στο έδαφος του άλλου Μέρους χωρίς καμία διαδικασία αναγνώρισης.

Άρθρο 27

Εάν ένα από τα Μέρη έχει απαλλαγεί από την πληρωμή εγγύησης, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης, υποχρεώνεται από οριστική και τελεσίδικη απόφαση να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα στο άλλο Μέρος, η δικαστική αυτή απόφαση θα εκτελείται χωρίς επιβάρυνση κατόπιν αιτήσεως στο έδαφος του άλλου Μέρους.

Άρθρο 28

1. Καθένα από τα Μέρη αναγνωρίζει και επιτρέπει την εκτέλεση στο έδαφός του των διαιτητικών αποφάσεων επί εμπορικών υποθέσεων, που έχουν εκδοθεί στο έδαφος του άλλου Μέρους, σύμφωνα με τη σύμβαση περί αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων, που υπεγράφη στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιουνίου 1958.

2. Διαιτητικές αποφάσεις επί αστικών υποθέσεων που έχουν εκδοθεί στο έδαφος του ενός Μέρους, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στο έδαφος του άλλου Μέρους υπό τους όρους των άρθρων 22 και 23 στο βαθμό που οι όροι αυτοί μπορούν να εφαρμοσθούν για διαιτητικές αποφάσεις.

Άρθρο 29

Η εφαρμογή των διατάξεων αναφορικά με την εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων και δικαστικών διακανονισμών, γίνεται μετ' επιφυλάξεως της νομοθεσίας των Μερών σε περιπτώσεις όπου πρόκειται για μεταφορά χρημάτων ή αγαθών, που αποκτήθηκαν μετά την εκτέλεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΕΚΔΟΣΗ

Άρθρο 30

1. Καθένα από τα Μέρη συμφωνεί να εκδίδει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και τους διαδικαστικούς κανόνες της εσωτερικής του νομοθεσίας, οποιοδήποτε πρόσωπο βρίσκεται στο έδαφος του ενός εκ των δύο Μερών και καταζητείται για να διωχθεί ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφάλειας από τις δικαστικές αρχές του άλλου Μέρους.

2. Η έκδοση θα χορηγείται για αδίκημα το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας άνω του ενός (1) έτους. Στην περίπτωση που ποινή φυλάκισης ή άλλο μέτρο στερητικό της ελευθερίας ή μέτρο ασφάλειας έχει επιβληθεί από τα δικαστήρια του αιτούντος Μέρους, η έκδοση θα χορηγείται μόνο εάν η ποινή αυτή ή το μέτρο ασφάλειας είναι διάρκειας τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

3. Εάν το αίτημα για έκδοση αφορά πολλές διαφορετικές πράξεις που τιμωρούνται καθεμία από τη νομοθεσία και των δύο Μερών, αλλά κάποιες από αυτές δεν πληρούν τις προϋποθέσεις σχετικά με το ύψος της ποινής, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, μπορεί να χορηγήσει την έκδοση για τις τελευταίες αυτές.

Άρθρο 31

1. Δεν μπορεί να χορηγηθεί έκδοση όταν:

A) Τα άτομα για τα οποία ζητείται η έκδοση είναι κατά την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος για την έκδοσή τους, υπήκοοι του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

B) Τα άτομα έχουν αποκτήσει το δικαίωμα ασύλου στο έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Εάν το αίτημα για έκδοση δεν γίνεται δεκτό αποκλειστικά με την αιτιολογία ότι το άτομο για το οποίο ζητείται είναι υπήκοος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το Μέρος αυτό κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους θα υποβάλλει την υπόθεση, στο βαθμό που έχει αρμοδιότητα, στις αρμόδιες διωκτικές αρχές για άσκηση ποινικής δίωξης. Για το σκοπό αυτόν, οι φάκελλοι, τα έγγραφα και αντικείμενα που σχετίζονται με το αδίκημα, θα διαβιβάζονται στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 32

1. Η έκδοση δεν επιτρέπεται όταν:

A) Το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση θεωρείται

από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, πολιτικό αδίκημα ή σχετιζόμενο με πολιτικό αδίκημα.

Β) Το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση είναι αδίκημα σύμφωνα με το στρατιωτικό δίκαιο, αλλά όχι σύμφωνα με το κοινό ποινικό δίκαιο.

Γ) Το άτομο για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει οριστικά απαλλαγεί ή καταδικαστεί στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, για το ίδιο αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση.

Δ) Το αξιόποινο της πράξεως ή η ποινή παραγράφηκαν κατά το δίκαιο έστω ενός των Μερών.

Ε) Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει διαπραχθεί έξω από το έδαφος του αιτούντος Μέρους και η νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν επιτρέπει τη δίωξη τέτοιου αδικήματος εάν είχε διαπραχθεί από αλλοδαπό εκτός του εδάφους του.

ΣΤ) Η ποινή κατά του ατόμου του οποίου ζητείται η έκδοση δεν είναι εκτελεστή λόγω χορηγηθείσας σε αυτό αμνηστείας.

Ζ) Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει διαπραχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Έκδοση μπορεί να μην γίνει αποδεκτή όταν:

Α) Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα διώκει ποινικώς το ίδιο άτομο για τα ίδια αδικήματα για τα οποία αιτείται η έκδοσή του ή όταν οι αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχουν αποφασίσει να μην προχωρήσουν σε δίωξη ή να παύσουν την ποινική δίωξη εάν αυτή έχει ήδη ασκηθεί για τα ίδια αδικήματα.

Β) Σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση αποτελεί αδίκημα για το οποίο μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη μόνον κατόπιν εγκλήσεως, εκτός εάν έχει υποβληθεί σχετική έγκληση στις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Κράτους.

Γ) Το άτομο του οποίου ζητείται η έκδοση έχει διωχθεί από τρίτο Μέρος για το ίδιο αδίκημα ή αδικήματα για τα οποία εδιώχθη από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και:

(i) έχει αθωωθεί,

(ii) έχει επιβληθεί ποινή για την οποία χορηγήθηκε αναστολή εκτέλεσής της,

(iii) η ποινή που επεβλήθη έχει εκτιθεί πλήρως ή έχει χορηγηθεί αμνηστεία ή χάρη σε σχέση με το σύνολο ή μέρος της ποινής που δεν εκτίθηκε.

3. Εάν το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση τιμωρείται από το αιτούν Μέρος με θανατική ποινή, η οποία δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η έκδοση μπορεί να χορηγηθεί μόνον εάν το αιτούν Μέρος δώσει τη διαβεβαίωση, η οποία θα πρέπει να κριθεί ως επαρκής από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ότι η ποινή αυτή δεν θα εκτελεσθεί.

Άρθρο 33

1. Η έκδοση μπορεί να αναβληθεί εάν κατά του εκζητουμένου έχει πλήρως κινηθεί η διαδικασία ποινικής δίωξης ή πρόκειται να εκτίσει ποινή που έχει επιβληθεί από δικαστική αρχή του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε περίπτωση αναβολής, η έκδοση δεν μπορεί να χορηγηθεί μέχρι την ολοκλήρωση της δίκης ή, σε περίπτωση επιβολής ποινής, μετά την έκτιση της ποινής.

2. Σε περίπτωση που η αναβολή έχει ως αποτέλεσμα την παραγραφή της ποινής λόγω παρελεύσεως χρόνου ή έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μεγαλύτερων δυσκολιών στην εξακρίβωση των γεγονότων, μπορεί να χορηγηθεί προσωρινή έκδοση υπό τον όρο ότι ο εκδιδόμενος θα επιστραφεί μετά τη λήξη της διαδικασίας η οποία έλαβε χώρα στο αιτούν Μέρος.

Άρθρο 34

1. Το άτομο που παραδίδεται, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, δεν θα διώκεται, κρατείται, καταδικάζεται ή τιμωρείται στο έδαφος του αιτούντος Μέρους για αδίκημα άλλο από αυτό σχετικά με το οποίο χορηγείται η έκδοση, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

Α) Όταν υπάρχει προηγούμενη συναίνεση προς το σκοπό αυτόν από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Β) Όταν, παρόλο που το εκδοθέν άτομο είχε την ευκαιρία να φύγει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους, δεν το έπραξε εντός τριάντα (30) ημερών από την οριστική αποφυλάκιση ή επέστρεψε σε αυτό αφού είχε φύγει. Στην περίοδο αυτήν δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο εκδοθείς δεν μπορούσε να φύγει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του.

2. Εάν ο χαρακτηρισμός ενός αδικήματος έχει τροποποιηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το εκδοθέν άτομο δεν θα διώκεται ή δικάζεται παρά μόνο στο βαθμό που τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία συνιστούν το τροποποιημένο αδίκημα επιτρέπουν την έκδοση.

3. Άτομο που έχει παραδοθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, δεν θα παραδίδεται σε τρίτο κράτος, για αδικήματα τα οποία έλαβαν χώρα πριν την παράδοση, χωρίς τη συγκατάθεση του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός από την περίπτωση που ορίζεται στην παράγραφο ιβ του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 35

Το αίτημα για έκδοση και η σχετική απάντηση προς αυτό θα διαβιβάζονται μέσω των Υπουργείων Δικαιοσύνης και της διπλωματικής οδού.

Οποιεσδήποτε άλλες ενέργειες σχετικά με έκδοση θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 36

1. Το αίτημα για έκδοση θα διατυπώνεται γραπτώς και θα συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

Α) Το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εκτελεστής απόφασης ή εντάλματος σύλληψης ή άλλου εγγράφου που θα έχει την ίδια ισχύ και αποτέλεσμα και θα έχει εκδοθεί από το αιτούν Μέρος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού.

Β) Έκθεση των γεγονότων για τα οποία αιτείται η έκδοση. Ο τόπος και η ημερομηνία της διάπραξης του αδικήματος, ο νομικός του χαρακτηρισμός, το κείμενο των νομικών διατάξεων που ισχύουν για αυτό, καθώς και η ποινή που υπολείπεται προς έκτιση θα διευκρινίζονται με τον ακριβέστερο δυνατό τρόπο.

Γ) Ακριβή περιγραφή της ταυτότητας, κατοικίας και εθνικότητας του ατόμου που πρόκειται να εκδοθεί.

2. Εάν τα στοιχεία που αποστέλλονται από το αιτούν Μέρος είναι ανεπαρκή και δεν επιτρέπουν στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να καταλήξει σε απόφαση περί της εκδόσεως βάσει των ανωτέρω προϋπο-

θέσεων, το τελευταίο Μέρος θα ζητεί τα απαραίτητα συμπληρωματικά στοιχεία. Το άλλο Μέρος θα απαντά στο αίτημα αυτό εντός δύο (2) μηνών. Το χρονικό αυτό όριο θα μπορεί να παραταθεί για είκοσι (20) ημέρες όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι.

Εάν το αιτούν Μέρος δεν υποβάλλει τα συμπληρωματικά στοιχεία που του ζητήθηκαν εντός του προαναφερθέντος χρονικού ορίου, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να απολύσει το συλληφθέν άτομο.

Άρθρο 37

Υπό τον όρο ότι έχουν τηρηθεί οι διαδικαστικές προϋποθέσεις έκδοσης, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, κατόπιν παραλαβής του αιτήματος έκδοσης, υποχρεούται να διατάξει τη σύλληψη του διωκόμενου εκτός από την περίπτωση που δεν μπορεί να γίνει έκδοση, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 38

1. Σε επείγουσες περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος Μέρους μπορούν να ζητήσουν την προσωρινή σύλληψη του εκζητουμένου. Η αίτηση για την προσωρινή σύλληψη πρέπει να περιλαμβάνει δήλωση που θα βεβαιώνει την ύπαρξη ενός εκ των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, υποπαράγραφος Α, καθώς και μία δήλωση ότι θα ακολουθήσει το αίτημα έκδοσης. Το αίτημα θα πρέπει να περιλαμβάνει το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση, το χρόνο και τον τόπο της διάπραξής του, καθώς και, στο μέτρο του δυνατού, την περιγραφή του εν λόγω ατόμου.

2. Το αίτημα για προσωρινή σύλληψη θα διαβιβάζεται απευθείας στις αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται είτε ταχυδρομικώς είτε τηλεγραφικώς, μέσω INTERPOL, ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο γραπτής επικοινωνίας. Η αιτούσα αρχή θα ενημερώνεται αμέσως για τις ενέργειες που έχουν γίνει σχετικά με το αίτημα αυτό.

3. Η προσωρινή σύλληψη θα μπορεί να λήξει, εάν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν λάβει το αίτημα έκδοσης και τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 36 της παρούσας Σύμβασης εντός τριάντα (30) ημερών μετά τη σύλληψη.

Η χρονική αυτή περίοδος μπορεί να παραταθεί για είκοσι (20) ημέρες κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους. Ωστόσο, η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή σε οποιαδήποτε στιγμή, υπό την προυπόθεση ότι έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλισθεί ότι το άτομο δεν θα φύγει από τη χώρα.

4. Η αποφυλάκιση δεν αποκλείει μια νέα σύλληψη και έκδοση, εάν γίνει η παραλαβή του σχετικού αιτήματος για την έκδοση.

Άρθρο 39

1. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα διαβιβάζει στο αιτούν Μέρος την απόφαση του σχετικά με την έκδοση. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής απόρριψης από τη δικαστική αρχή, θα πρέπει να γνωστοποιείται στο αιτούν Μέρος ο λόγος για τον οποίο δεν έγινε δεκτό το αίτημα. Σε περίπτωση αποδοχής, το αιτούν Μέρος θα ενημερώνεται σχετικά με τον τόπο και την ημερομηνία παράδοσης του εκζητούμενου ατόμου, καθώς και για τη διάρκεια της κράτησής του με σκοπό την έκδοσή του.

2. Υπό την προυπόθεση των διατάξεων της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, εάν το εκζητούμενο άτομο δεν έχει παραδοθεί στο συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, τότε μπορεί να αποφυλακισθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών μετά την ημερομηνία αυτή. Στην περίπτωση αυτή, εάν ακολουθήσει αίτημα έκδοσης, θα πρέπει να απορριφθεί.

3. Σε περίπτωση ανωτέρας βίας που εμποδίζει την παράδοση ή παραλαβή του εν λόγω ατόμου, το ενδιαφερόμενο Μέρος θα ενημερώσει το άλλο Μέρος για το θέμα αυτό. Τα δύο Μέρη θα συμφωνήσουν σε μία νέα ημερομηνία παράδοσης και τότε θα ισχύσουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 40

Στην περίπτωση που υποβάλλονται αιτήματα έκδοσης από περισσότερα του ενός κράτη αναφορικά με το ίδιο πρόσωπο για τα ίδια ή διαφορετικά αδικήματα, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα αποφασίζει σε ποιο από τα κράτη αυτά θα εκδοθεί το εν λόγω άτομο.

Άρθρο 41

Εάν το εκδοθέν άτομο αποφύγει τη δίωξη ή την εμφάνισή του ενώπιον δικαστηρίου ή την έκτιση της ποινής του και επιστρέψει στο έδαφος του αιτούντος Μέρους, θα μπορεί να επανεκδοθεί.

Στην περίπτωση αυτή δεν είναι απαραίτητη η υποβολή των δικαιολογητικών που προβλέπονται στο άρθρο 36.

Άρθρο 42

1. Κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα κατάσχει και θα παραδίδει, στο βαθμό που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του, οποιοδήποτε αντικείμενο το οποίο:

α) μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο,

β) αποκτήθηκε ως αποτέλεσμα του αδικήματος και βρέθηκε στην κατοχή του εκζητούμενου ατόμου κατά τη σύλληψή του.

2. Η παράδοση των αντικειμένων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου θα γίνεται με απόδειξη. Η παράδοση αυτή θα λαμβάνει χώρα ακόμη και εάν η έκδοση δεν μπορεί να διεξαχθεί λόγω θανάτου ή απόδρασης του εκζητουμένου.

3. Όταν τα εν λόγω αντικείμενα υπόκεινται σε κατάσχεση ή δήμευση στο έδαφος του αιτούντος Μέρους, το Μέρος αυτό μπορεί, επειδή βρίσκεται εν εξελίξει ποινική διαδικασία, να κρατήσει προσωρινά τα αντικείμενα αυτά ή να τα παραδώσει υπό τον όρο ότι θα επιστραφούν.

4. Τα δικαιώματα του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή τρίτων Μερών επί των αντικειμένων αυτών παραμένουν ανεπηρέαστα.

Εάν υπάρχουν τέτοια δικαιώματα, τα ανωτέρω αναφερόμενα αντικείμενα θα επιστρέφονται στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα άνευ εξόδων, το συντομότερο δυνατόν μετά τη δίκη.

Άρθρο 43

1. Καθένα από τα Μέρη, κατόπιν αιτήσεως του άλλου Μέρους, θα επιτρέπει τη διαμετακόμιση από το έδαφός του ατόμων που παραδίδονται από τρίτο κράτος στο άλλο Μέρος. Το αίτημα της διαμετακόμισης θα διαβιβάζεται

και θα προωθείται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες όπως και το αίτημα έκδοσης.

2. Η διαμεταγωγή προσώπων μπορεί να μην γίνει δεκτή, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, εφόσον δεν έχει ζητηθεί έκδοση.

3. Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται αεροπορική γραμμή, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι παρακάτω διατάξεις:

α) Όταν δεν προβλέπεται προσγείωση, η αιτούσα χώρα ειδοποιεί τη χώρα πάνω από το έδαφος της οποίας ίπταται το αεροσκάφος και πιστοποιεί την ύπαρξη κάποιων δικαιολογητικών εγγράφων, από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης.

Σε περίπτωση τυχαίας προσγείωσης, η προαναφερθείσα ειδοποίηση επέχει θέση αιτήματος προσωρινής σύλληψης συμφώνως προς το άρθρο 38 της παρούσας Σύμβασης, οπότε και η αιτούσα χώρα υποβάλλει ένα επίσημο αίτημα διαμετακόμισης.

β) Στην περίπτωση που προβλέπεται προσγείωση, η αιτούσα χώρα υποβάλλει ένα επίσημο αίτημα διαμετακόμισης.

Άρθρο 44

Τα έξοδα της έκδοσης θα καλύπτονται από το Μέρος στο έδαφος του οποίου αυτά προέκυψαν.

Τα έξοδα της διαμετακόμισης θα καλύπτονται από το αιτούν Μέρος.

Άρθρο 45

Τα Μέρη θα αλληλοενημερώνονται για τα αποτελέσματα ποινικής δίωξης κατά των εκδοθέντων ατόμων.

Εάν έχει επιβληθεί οριστική ποινή σε βάρος των ατόμων αυτών, θα διαβιβάζεται αντίγραφο της σχετικής δικαστικής απόφασης στο άλλο Μέρος.

Άρθρο 46

Καθένα από τα Μέρη θα ενημερώνει το άλλο σχετικά με κάθε πληροφορία που αφορά οριστικές και τελεσίδικες ποινές, που έχουν επιβληθεί από τις δικαστικές του αρχές σε υπηκόους του άλλου Μέρους. Τα υπάρχοντα δακτυλικά αποτυπώματα των καταδικασθέντων ατόμων θα διαβιβάζονται ταυτοχρόνως.

Άρθρο 47

Κατόπιν αιτήσεως των αρμόδιων αρχών κάθε Μέρους, οι πληροφορίες σχετικά με ποινικά μητρώα ατόμων τα οποία δικάζονται ή διώκονται στο έδαφος του ενός Μέρους θα διαβιβάζονται άνευ εξόδων στο άλλο Μέρος. Οι πληροφορίες αυτές θα παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48

Υπό την έννοια της παρούσας Σύμβασης:

Α) Ο όρος «αστικές υποθέσεις» αφορά όλες τις υποθέσεις του αστικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων και υποθέσεων που αναφέρονται στο εμπορικό και οικογενειακό δίκαιο, καθώς και στην προσωπική κατάσταση.

Β) Ο όρος «δικαστική αρχή» ή «δικαστήριο» δηλώνει οποιαδήποτε αρχή η οποία έχει την αρμοδιότητα να καταγιγνώσκει, διευθετεί ή αποφασίζει επί αστικών, οικογενειακών ή ποινικών υποθέσεων, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους της.

Άρθρο 49

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ τριάντα (30) ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα Μέρη θα ανταλλάξουν γραπτές γνωστοποιήσεις πληροφορώντας το ένα το άλλο ότι οι προβλεπόμενες από την αντίστοιχη εσωτερική τους νομοθεσία διαδικασίες, προς αυτό το σκοπό, θα έχουν ολοκληρωθεί.

2. Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από καθένα από τα Μέρη. Η καταγγελία μπορεί να διενεργηθεί μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησής της από το άλλο Μέρος.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι πληρεξούσιοι των δύο Μερών υπέγραψαν και σφράγισαν την παρούσα Σύμβαση.

Υπεγράφη σήμερον, την δεκάτη μηνός Μαΐου 1999, σε τρία αντίγραφα στην ελληνική γλώσσα, στη γεωργιανή και στην αγγλική, εξίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με την ερμηνεία το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Ελληνική Δημοκρατία	Για τη Γεωργία
(υπογραφή)	(υπογραφή)

შეთანხმება
საბერძნეთის რესპუბლიკასა და საქართველოს შორის სამოქალაქო და სისხლის სამართლის საქმეებში სამართლებრივი დახმარების შესახებ

საბერძნეთის რესპუბლიკა და საქართველო (შემდგომში წოდებულნი „მხარეებად"),

მიზნად ისახავენ რა ორ ქვეყანას შორის მჭიდრო კავშირის დამყარებას და სურთ რა გააძლიერონ ურთიერთდახმარება სამართლებრივი ურთიერთობების სფეროში ეფექტური თანამშრომლობის საშუალებათა დანერგვის გზით,

გადაწყვიტეს დადონ წინამდებარე შეთანხმება სამოქალაქო და სისხლის სამართლის საქმეებში სამართლებრივი დახმარების შესახებ შემდეგზე:

თავი I
ზოგადი დებულებანი
მუხლი 1

1. თითოეული მხარის მოქალაქეები სარგებლობენ მეორე მხარის ტერიტორიაზე ისეთივე მოპყრობით სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, როგორც ამავე ქვეყნის მოქალაქეები. ამ მიზნით მათ თავისუფლად შეუძლიათ მიმართონ მეორე მხარის სასამართლოს, მართლმსაჯულების სხვა ორგანოებს და წარდგნენ მათ წინაშე ისეთივე პირობებით, როგორც ამ მხარის მოქალაქეები.

2. ამ შეთანხმების დებულებები გამოიყენება, აგრეთვე იმ იურიდიული პირების მიმართ, რომლებიც შექმნილია მათი ადგილსამყოფელი მხარის კანონმდებლობის მიხედვით.

მუხლი 2

არავითარი საგარანტიო გადასახადი ან გადარიცხვის ვალდებულება არ შეიძლება დაეკისროს არც ერთი მხარის მოქალაქეებს, რომლებიც წარდგებიან მეორე მხარის სასამართლო ორგანოების წინაშე მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ ისინი არ წარმოადგენენ აღნიშნული მეორე მხარის მოქალაქეებს ან არ გააჩნიათ მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი ან ადგილსამყოფელი აღნიშნული მხარის ტერიტორიაზე.

მუხლი 3

ამ შეთანხმების მიზნებისათვის და მისი დებულებებით რეგულირებულ

საკითხებზე, ორი მხარის სასამართლო ორგანოები ერთმანეთს უკავშირდებიან შესაბამისად თავიანთი იუსტიციის სამინისტროების მეშვეობით. დიპლომატიური არხები, ამასთან, არ გამოირიცხება.

აუცილებლობის შემთხვევაში მხარეთა სასამართლო ორგანოები დამოუკიდებლად უკავშირდებიან ერთმანეთს და ამის შესახებ იმავდროულად აცნობებენ თავიანთ იუსტიციის სამინისტროებს.

მუხლი 4

სასამართლო დადგენილება მეორე ქვეყანაში მოწმის დაკითხვის თაობაზე, ისევე, როგორც სხვა მასთან დაკავშირებული დოკუმენტები უნდა შედგეს მომთხოვნი მხარის ენაზე და თან დაერთოს დამოწმებული თარგმანები მიმღები მხარის ან ინგლისურ ენაზე. თარგმანთან დაკავშირებით დავის წარმოშობის შემთხვევაში უპირატესობა ენიჭება ინგლისურ ტექსტს.

მუხლი 5

ორი მხარის იუსტიციის სამინისტროებმა, მოთხოვნის საფუძველზე, უნდა მიაწოდონ ერთმანეთს ინფორმაცია ამ შეთანხმების განხორციელებისა და თავიანთი მოქმედი კანონების თაობაზე.

თავი II

სამართლებრივი დახმარების ვალდებულება

მუხლი 6

სამართლებრივი დახმარების უზრუნველყოფა ხდება სპეციალური სამართლებრივი მოქმედებების შესრულებით, კერძოდ: დოკუმენტთა გადაცემით, ძებნით, დაკავებითა და მტკიცებულებათა გადაცემით, ექსპერტიზით, ბრალდებულ პირთა დაკითხვით, მოდავე მხარეების, მოწმეებისა და ექსპერტების დაკითხვით, სასამართლო გამოძიებით.

მუხლი 7

1. მხარეები, ექსტრადიციის პროცედურის დაურღვევლად, გადასცემენ ერთმანეთს სასამართლო დავალებას მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოწმის დაკითხვის თაობაზე და სისხლისა და სამოქალაქო სამართლის საქმესთან დაკავშირებულ სხვა დოკუმენტებს, შესაბამისად თავიანთი იუსტიციის სამინისტროების მეშვეობით.

2. წინა პუნქტის დებულება არ გამორიცხავს მხარეთა მიერ სასამართლო ან დამატებითი აქტების, პირდაპირ, დიპლომატიური, ან საკონსულო წარმომადგენლობების მეშვეობით თავიანთი

მოქალაქეებისათვის გადაცემის შესაძლებლობას იმ პირობით, თუ ეს პირები თანხმობას აცხადებენ მათ მიღებაზე.

მუხლი 8

მოთხოვნა სამართლებრივი დახმარების შესახებ უნდა შეიცავდეს შემდეგს:

A) მმომთხოვნი ორგანოს დასახელებას;

B) მოთხოვნის ობიექტსა და მიზანს;

C) შესაძლებლობის ფარგლებში, ცნობებს მოთხოვნილი პირის მისამართის, ვინაობის, მოქალაქეობის, პროფესიის, საცხოვრებელი ან ადგილსამყოფელის შესახებ, ხოლო იურიდიული პირების შემთხვევაში, — მათი დასახელების და ადგილის შესახებ;

D) სადაც ეს შესაძლებელია, მოდავე მხარეთა წარმომადგენლების სახელებს და მისამართებს;

E) აუცილებელ ელემენტებს, რომლებიც უკავშირდება მოთხოვნის ობიექტს, ჩვენების დამადასტურებელ გარემოებებს და სადაც ეს შესაძლებელია კითხვებს, რომლებიც შეიძლება დაესვას მოწმეებსა და ექსპერტებს.

F) უფრო მეტიც, რამდენადაც არის სისხლის სამართლის საქმეზე სასამართლო დავალება მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოწმის დაკითხვის თაობაზე, აუცილებელია ბრალდებისა და ფაქტების მოკლე, ნათელი აღწერილობა.

მუხლი 9

შემსრულებელი სასმართლო ორგანო ახორციელებს დოკუმენტების ჩაბარებას მის ქვეყანაში მოქმედი სამართლებრივი ნორმების დაცვით, ამასთან ერთად, წინამდებარე შეთანხმების მე-4 მუხლის მოთხოვნათა შესაბამისად, დოკუმენტს თან უნდა ახლდეს დადგენილი წესით დამოწმებული თარგმანები.

მუხლი 10

1. თუკი გადაცემულ დოკუმენტში მოწმის სახით გამოძახებული პირის მისამართი არასაკმარისად ან ნათლად არ არის მითითებული, შემსრულებელი ორგანო აზუსტებს ასეთ მისამართს, თუკი ეს შესაძლებელია.

2. თუკი შემსრულებელი ორგანო არაკომპეტენტურია მოთხოვნის შესასრულებლად, იგი გადასცემს მას კომპეტენტურ ორგანოს და აცნობებს ამის თაობაზე მმომთხოვნ ორგანოს.

მუხლი 11

1. სასამართლო დავალებას, მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოწმის დაკითხვის თაობაზე, შემსრულებელი ორგანო ასრულებს მის სახელმწიფოში მოქმედი შესაბამისი კანონმდებლობის მიხედვით. მას შეუძლია ასევე, მომთხოვნი მხარის მოთხოვნის საფუძველზე გამოიყენოს ამ უკანასკნელის სახელმწიფოში მოქმედი სამართლებრივი ნორმები, თუკი ისინი არ ეწინააღმდეგებიან შემსრულებელი მხარის კანონმდებლობას.

2. მომთხოვნი ორგანოს მიერ გაკეთებული მოთხოვნის საფუძველზე, შემსრულებელი ორგანო დროულად აცნობებს პირველს მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოწმის დაკითხვის შესახებ სასამართლო დავალების შესრულების ადგილისა და დროის თაობაზე.

3. ოქმი დოკუმენტის გადაცემის შესახებ დგება შემსრულებელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის მიხედვით.

მუხლი 12

სამართლებრივ დახმარებაზე უარის შემთხვევაში შემსრულებელმა ორგანომ უნდა აცნობოს მმომთხოვნ მხარეს ამის მიზეზის შესახებ და დაუბრუნოს მას მოთხოვნა და თანმხლები დოკუმენტები.

მუხლი 13

1. იმ ხარჯების ანაზღაურება, რომელიც უკავშირდება სასამართლო დავალებას მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოწმის დაკითხვის თაობაზე, არ ხდება მხარეებს შორის, გარდა იმ ექსპერტთა ანაზღაურებისა და იმ სხვა ხარჯებისა, რომელიც გამოიწვეულია ექსპერტიზის ჩატარებით ან პატიმართა გადაცემით.

2. ხარჯების რაოდენობისა და ხასიათის თაობაზე უნდა ეცნობოს მმომთხოვნ ორგანოს.

მუხლი 14

1. სამართლებრივი დახმარება არ განხორციელდება თუ:

A) შემსრულებელი მხარე თვლის, რომ მოთხოვნის შესრულებამ შეიძლება შელახოს მისი სუვერენიტეტი, უშიშროება, საჯარო წესრიგი, ან სხვა ძირითადი ინტერესები;

B) მოთხოვნა, რომელიც სისხლის სამართლის საქმეს უკავშირდება:

(i) ეხება სამხედრო დანაშაულს,

(ii) თუ სახელმწიფო, რომელსაც მიმართეს დასახმარებლად, დანაშაულს მიიჩნევს პოლიტიკურ დანაშაულად, ან პოლიტიკურ

დანაშაულთან დაკავშირებულად.

2. სისხლის სამართლის საქმეში, სადაც მოთხოვნილი სამართლებრივი დახმარების შესრულება მოითხოვს ძებნასა და დაკავებას, სასამართლო დავალებაში მითითებული დანაშაული უნდა იყოს დასჯადი ორივე ქვეყნის კანონმდებლობით.

თავი III
უფასო სამართლებრივი დახმარება, გადასახადის შემცირება და მათგან გათავისუფლება

მუხლი 15

თითოეული მხარის მოქალაქები სარგებლობენ მეორე მხარის ტერიტორიაზე უფასო სამართლებრივი დახმარებით, თავისუფლდებიან ან შემცირებული აქვთ სამართლებრივი ხარჯები და საგერბო გადასახადების გადახდისას სარგებლობენ იმავე პირობებითა და ისეთივე უპირატესობებით, როგორითაც ამავე მხარის მოქალაქეები მათი ფინანსური მდგომარეობის გათვალისწინებით.

მუხლი 16

1. დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს ზემოხსენებულ ფინანსურ მდგომარეობას, გაიცემა იმ მხარის კომპეტენტური ორგანოს მიერ, რომლის ტერიტორიაზეც აღნიშნულ პირს გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი.

2. თუკი აღნიშნული პირი მესამე ქვეყნის მოქალაქეა, ზემოაღნიშნული დოკუმენტი გაიცემა დიპლომატიური წარმომადგენლობის ან ტერიტორიული კომპეტენტური საკონსულო დაწესებულების მიერ.

მუხლი 17

სასამართლო ორგანო, რომელსაც წაეყენება მოთხოვნა უფასო სამართლებრივი დახმარების შესახებ და რომელიც ანიჭებს მე-15 მუხლში გათვალისწინებულ უპირატესობებს, თავისი ქვეყნის კანონმდებლობის შესაბამისად წყვეტს საკითხს და შეუძლია მოითხოვოს დამატებითი ინფორმაცია იმ ქვეყნის ორგანოსაგან, რომლის მოქალაქეც არის აღნიშნული პირი.

მუხლი 18

თუკი ერთი მხარის მოქალაქეს, რომელიც ცხოვრობს მეორე მხარის ტერიტორიაზე, სურს მოთხოვოს იმ მხარის სასამართლო ორგანოს, რომლის

მოქალაქესაც იგი წარმოადგენს, მისთვის მე-15 მუხლით გათვალისწინებული უპირატესობების მინიჭება, მას შეუძლია წარუდგინოს ასეთი მოთხოვნა იმ ქვეყნის კომპეტენტურ სასამართლო ორგანოს, რომლის ტერიტორიაზეც იგი ცხოვრობს, იმ ქვეყნის კანონმდებლობის შესაბამისად, რომელსაც ორგანო განეკუთვნება.

თავი IV
მოწმეებისა და ექსპერტების დაცვა

მუხლი 19

თუკი სასამართლოში გამოძახების შემდეგ, ნებისმიერი მოქალაქე წარდგება მომთხოვნი მხარის სასამართლო ორგანოების წინაშე, როგორც მოწმე და ექსპერტი, მაშინ იგი არ შეიძლება მიცემული იქნას ამ სახელმწიფოს ტერიტრიაზე სისხლის სამართლის პასუხისგებაში, იქნას დაკავებული ან პატიმრობაში აყვანილი, ან შეეზღუდოს პიროვნული თავისუფლება იმ დანაშაულთან დაკავშირეით, რომელიც წარმოადგენს იმ სასამართლო განხილვის საგანს, რომელზეც იგი იქნა გამოძახებული ან ნებისმიერ სხვა დანაშაულთან დაკავშირებით, რომელიც ჩადენილი იქნა მის მიერ შემსრულებელი მხარის ტერიტორიის დატოვებამდე, ან მის მიერ ასეთ სასამართლო განხილვაზე ჩვენების მიცემისათვის.

მუხლი 20

1. მე-19 მუხლით გათვალისწინებული ხელშეუხებლობა წყდება, თუკი ექსპერტი ან მოწმე, მას შემდეგ რაც ჰქონდა საშუალება დაეტოვებინა მმომთხოვნი მხარის ტერიტორია, ოცი (20) დღის განმავლობაში იმ დღიდან, როცა სასამართლო ორგანოებმა აუხსნეს, რომ მისი ქვეყანაში ყოფნა აღარ წარმოადგენდა აუცილებლობას, არ დატოვებს მას ან დაბრუნდება ამ ტერიტორიაზე მისი დატოვების შემდეგ. აღნიშნულ ვადაში არ ჩაითვლება დროის ის პერიოდი, რომლის განმავლობაშიც მოწმემ ან ექსპერტმა არ დატოვა მომთხოვნი მხარის ტერიტორია მისი სურვილისგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო.

2. მოწმეთა ან ექსპერტთა მგზავრობისა და საცხოვრებელ ხარჯებს აანაზღაურებს მომთხოვნი მხარე. მომთხოვნი მხარის საკონსულო დაწესებულებამ, მოწმის ან ექსპერტის მოთხოვნის საფუძველზე, წინასწარ უნდა აუნაზღაუროს მას მგზავრობის ხარჯები მთლიანად ან ნაწილობრივ.

თავი V
სასამართლო და საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებების ცნობა და აღსრულება

მუხლი 21

თითოეული მხარე კისრულობს ვალდებულებას თავის ტერიტორიაზე ცნოს და აღასრულოს შემდეგი გადაწყვეტილებანი, რომლებიც გამოცემულია მეორე მხარის ტერიტორიაზე და ექვემდებარება აღსრულებას ამ მხარის კანონმდებლობის საფუძველზე:

A) სამოქალაქო საქმეებზე საბოლოო გადაწყვეტილებანი;

B) სისხლის სამართლის საქმეებზე საბოლოო გადაწყვეტილებანი, როცა საქმე ეხება ზარალის ანაზღაურებასა და ქონების რესტიტუციას.

C) დადგენილებები სამოქალაქო საქმეებზე.

მუხლი 22

წინა მუხლში მოცემული სასამართლო გადაწყვეტილებების ცნობა და აღსრულება იმ მხარის ტერიტორიაზე, რომელშიც უნდა მოხდეს ცნობა და აღსრულება ხორციელდება შემდეგი პირობებით:

A) თუ იმ მხარის კანონმდებლობით, რომლის ტერიტორიაზეც უნდა მოხდეს სასამართლო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება, ამ მხარის სასამართლო ორგანოს გააჩნია საქმის განხილვის განსაკუთრებული კომპეტენცია.

B) თუ სასამართლო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება არ ხელყოფს იმ მხარის კანონმდებლობის ძირითად პრინციპებს ან საზოგადოებრივ წესრიგს, რომლის ტერიტორიაზეც უნდა მოხდეს სასამართლო გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

C) თუ იგივე მხარეებს შორის იმავე საქმესთან დაკავშირებით მანამდე არ იქნა გამოტანილი საბოლოო გადაწყვეტილება იმ მხარის სასამართლო ორგანოს მიერ, რომლის ტერიტორიაზეც უნდა მოხდეს ამ გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

D) თუ მხარე, რომელმაც საქმე წააგო, არ გამოცხადდა, მიუხედავად იმისა, რომ გამოძახებული იყო სასამართლოს წინაშე წარსადგომად კომპეტენტური ორგანოს მიერ იმ მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი პროცედურის შესაბამისად, სადაც მიღებული იქნა გადაწყვეტილება.

მუხლი 23

1. მოთხოვნა გადაწყვეტილების ცნობისა და აღსრულების შესახებ დაინტერესებული მხარის მიერ შეიძლება პირდაპირ გადაეცეს იმ მხარის კომპეტენტურ სასამართლო ორგანოს, რომლის ტერიტორიაზედაც უნდა მოხდეს გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

2. მოთხოვნას თან უნდა ერთვოდეს:

A) სასამართლო გადაწყვეტილების ან სასამართლო წესით

დარეგულირებული დამოწმებული ასლი, აგრეთვე, იმის დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომ ასეთი გადაწყვეტილება საბოლოოა, თუკი ასეთ დეტალებს არ შეიცავს თავად გადაწყვეტილება.

B) იმის დამადასტურებელი მოწმობა, რომ იმ მხარის კომპეტენტური სასამართლო ორგანოს მიერ იმ სახელმწიფოში მოქმედი პროცედურის მიხედვით გაკეთებული სასამართლოში გამოცხადების მოთხოვნის მიუხედავად, რომლის ტერიტორიაზეც იქნა მიღებული გადაწყვეტილება, მხარე, რომელმაც წააგო საქმე, არ გამოცხადდა.

C) წინა აბზაცებში მოცემული დოკუმენტების თარგმანები, ისევე როგორც მოთხოვნის თარგმანი, თუკი ასეთი მოთხოვნა არ არის შედგენილი იმ მხარის ენაზე, რომლის ტერიტორიაზეც უნდა მოხდეს გადაწყვეტილების ცნობა და აღსრულება.

3. ოფიციალური ასლი გაიცემა იმ მხარის კომპეტენტური ორგანოს მიერ, რომლის ტერიტორიაზეც უნდა მოხდეს აღსრულება ამ მხარის კანონმდებლობით გათვალისწინებული პროცედურის მიხედვით.

მუხლი 24

სასამართლო ორგანო, რომელიც მიიღებს მოთხოვნას გადაწყვეტილების ცნობისა და აღსრულების შესახებ მხოლოდ დააზუსტებს დაკმაყოფილებულია თუ არა 22-ე მუხლში მოცემული ყველა პირობა. ამ პირობების დაკმაყოფილების შემთხვევაში ,ეს ორგანო გააგრძელებს გადაწყვეტილების ცნობასა და აღსრულებას.

მუხლი 25

იმ მხარის ორგანოები, რომლის ტერიტორიაზეც ხდება აღსრულება, აგრძელებენ აღსრულებას თავისი კანონმდებლობის შესაბამისად, თუკი ამ შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

მუხლი 26

მხარის საბოლოო სასამართლო გადაწყვეტილება, რომელიც პირის მოქალაქეობრივ სტატუსს ეხება, ძალაშია მეორე მხარის ტერიტორიაზე და მოქმედებს აღსრულების ყოველგვარი პროცედურის გარეშე.

მუხლი 27

თუ ერთ-ერთმა მხარემ, რომელიც გათავისუფლებულია, ამ შეთანხმების მე-2 მუხლის მიხედვით, საგარანტიო დავალების გადასახადისაგან, საბოლოო გადაწყვეტილების საფუძველზე უნდა

გადაიხადოს მეორე მხარის სასამართლო ხარჯები, ასეთი გადაწყვეტილება უნდა აღსრულდეს, მოთხოვნის საფუძველზე, მეორე მხარის ტერიტორიაზე უფასოდ.

მუხლი 28

1. თითოეული მხარე უნდა აღიარებდეს და აღასრულებდეს თავის ტერიტორიაზე სავაჭრო საქმეებზე გამოტანილ საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებებს, რომლებიც გამოცემულია მეორე მხარის ტერიტორიაზე ნიუ-იორკის 1958 წლის 10 იანვრის საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებების ცნობისა და აღსრულების შესახებ კონვენციის მიხედვით.

2. ერთი მხარის ტერიტორიაზე გამოცემული საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებანი სამოქალაქო საქმეებზე აღიარებულ უნდა იქნეს და უნდა აღსრულდეს მეორე მხარის ტერიტორიაზე 22-ე და 23-ე მუხლების პირობების დაცვით იმდენად, რამდენადაც ეს პირობები შეიძლება გავრცელდეს საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებებზე.

მუხლი 29

სასამართლო გადაწყვეტილებების, საარბიტრაჟო გადაწყვეტილებების და სასამართლო წესით საქმის მოგვარებაზე გადაწყვეტილებათა აღსრულებასთან დაკავშირებული დებულებების გამოყენება ხდება მხარეთა იმ კანონმდებლობებისათვის ზიანის მიუყენებლად, რომელიც ეხება აღსრულებამდე მოპოვებულ ფულად გადარიცხვებსა და საქონლის (საგნების) გადაგზავნას (გადაცემას).

თავი VI

ექსტრადიცია

მუხლი 30

1. შეთანხმების მონაწილე თითოეული მხარე წინამდებარე შეთანხმების დებულებათა შესაბამისად და საკუთარი შიდა კანონმდებლობის პროცედურული წესების გათვალისწინებით გადასცემს მეორე მხარის ნებისმიერ პირს, რომელიც იმყოფება შეთანხმების მონაწილე ერთ-ერთი მხარის ტერიტორიაზე და რომელსაც ითხოვენ პასუხისგებაში მისაცემად სასჯელის გამოტანის ან აღსრულებისათვის შეთანხმების მონაწილე მეორე მხარის კომპეტენტური ორგანოები.

2. ექსტრადიცია ხორციელდება იმ დანაშაულისათვის, რომელიც შეთანხმების მონაწილე ორივე მხარის კანონმდებლობის საფუძველზე, ისჯება თავისუფლების აღკვეთით ერთ წელზე მეტი ვადით. თუ

პატიმრობის ან თავისუფლების სხვაგვარი შეზღუდვის განაჩენი შეფარდებულია შემსრულებელი მხარის სასამართლოების მიერ, ექსტრადიცია განხორციელდება იმ შემთხვევაში, როდესაც პატიმრობის ან თავისუფლების სხვაგვარი შეზღუდვის ვადა შეადგენს არანაკლებ 6 თვეს.

3. იმ შემთხვევაში, თუ ექსტრადიციის შესახებ მოთხოვნა ეხება რამოდენიმე დანაშაულს, რომელთაგან თითოეული შეთანხმების მონაწილე ორი მხარის კანონმდებლობით დასჯადია, მაგრამ ზოგიერთი მათგანი არ აკმაყოფილებს სასჯელის ვადასთან დაკავშირებულ მოთხოვნებს, შემსრულებელმა მხარემ შეიძლება განახორციელოს ექსტრადიცია ამ დანაშაულებისათვისაც.

მუხლი 31

1. ექსტრადიცია არ განხორციელდება თუ:

A) პირი, რომლის გადაცემის თაობაზეც მიღებული მოთხოვნა, მოთხოვნის მიღების მომენტისათვის წარმოადგენს შემსრულებელი მხარის მოქალაქეს.

B) პირები შეთანხმების მონაწილე შემსრულებელი მხარის ტერიტორიაზე სარგებლობენ თავშესაფრის უფლებით.

2. იმ შემთხვევაში თუ ექსტრადიცია არ ხორციელდება იმ მოტივით, რომ პირი წარმოადგენს შემსრულებელი მხარის მოქალაქეს, ეს მხარე მომთხოვნი მხარის მოთხოვნით და თავისი კომპეტენციის ფარგლებში გადასცემს საქმეს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს გამოძიების განხორციელებისათვის. ამ მიზნით, საქმესთან დაკავშირებული მასალები, დოკუმენტები და ნივთმტკიცებები გადაეცემა შემსრულებელ მხარეს. ამ უკანასკნელმა მხარემ უნდა აცნობოს მომთხოვნ მხარეს მის მიერ წარმოდგენილი მოთხოვნის განხორციელების ღონისძიებათა შესახებ.

მუხლი 32

1. ექსტრადიცია არ განხორციელდება, თუ:

A) დანაშაული, რომელიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, შემსრულებელი მხარის მიერ მიიჩნევა პოლიტიკურ დანაშაულად ან ისეთ დანაშაულად, რომელიც დაკავშირებულია პოლიტიკურ დანაშაულთან.

B) დანაშაული, რომელიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, წარმოადგენს სამხედრო დანაშაულს და არა ჩვეულებრივ დანაშაულს.

C) პირი, რომლის გადაცემის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა, მსჯავრდებული ან გამართლებული იქნა შემსრულებელი მხარის ტერიტორიაზე იმავე დანაშულისათვის, რომელიც გადაცემის თაობაზე

მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს.

D) ერთ-ერთი მხარის კანონმდებლობით დადგენილი ვადის გასვლის გამო აკრძალულია ექსტრადიციის მოთხოვნაში აღნიშნული დანაშაულის სისხლის სამართლებრივი დევნა ან მასზე გამოტანილი განაჩენის აღსრულება.

E) დანაშაული, რომელიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, ჩადენილია მომთხოვნი მხარის ტერიტორიის ფარგლებს გარეთ და შემსრულებელი მხარის კანონმდებლობა არ ითვალისწინებს უცხოელის დასჯას მისი ტერიტორიის ფარგლებს გარეთ ჩადენილი ასეთი დანაშაულისათვის.

F) პირს, რომლის გადაცემის თაობაზეც გაგზავნილია მოთხოვნა, არ შეიძლება მსჯავრი დაედოს ამნისტიის გამო;

G) თუ დანაშაული, რომელიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, ნაწილობრივ ან მთლიანად ჩადენილია შემსრულებელი მხარის ტერიტორიაზე;

2. ექსტრადიციაზე შეიძლება უარი ეთქვას თუ:

A) პირის მიმართ, რომლის გადაცემის თაობაზეც გაგზავნილია მოთხოვნა, იმავე დანაშაულისათვის შემსრულებელი მხარის ტერიტორიაზე აღძრულია ს/ს დევნა, ან შემსრულებელი მხარის კომპეტენტური ორგანოები გადაწყვეტენ შეაჩერონ ს/ს დევნა ან შეწყვიტონ იგი იმ მოტივით, რომ ამ დანაშაულისათვის ს/ს დევნა უკვე განხორციელებული იყო.

B) თითოეული მხარის კანონმდებლობის მიხედვით დანაშაული, რომელიც წარმოადგენს გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს, არის დანაშაული, რომლის გამოც სისხლის სამართლებრივი დევნა აღიძვრება მხოლოდ დაზარალებული პირის საჩივრის საფუძველზე (ჩივილიH).

C) პირის მიმართ, რომლის გადაცემის თაობაზეც გაგზავნილია მოთხოვნა, მესამე სახელმწიფოში წარმოებდა სისხლის სამართლებრივი დევნა იმ დანაშაულისა ან დანაშაულებისათვის, რომლებიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენენ და

i) იგი გამართლებული იქნა ან

ii) გამოტანილი განაჩენისათვის გაუქმებულ იქნა სასჯელი

iii) განაჩენი მოყვანილ იქნა სისრულეში, ან პირს შეეხო ამნისტია, ან შეწყალებული იქნა, რაც ეხება სრულად ან ნაწილობრივ მოხდილ სასჯელს.

3. თუ დანაშაულს, რომელიც გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, მმომთხოვნი მხარის კანონმდებლობით სასჯელის უმაღლესი ფორმა შეეფარდება, რასაც არ ითვალისწინებს შემსრულებელი მხარის კანონმდებლობა, გადაცემა შეიძლება განხორციელდეს. მხოლოდ იმ პირობით, თუ მმომთხოვნი მხარე იძლევა შემსრულებელი მხარისათვის დამაკმაყოფილებელ რწმუნებას, რომ სასჯელის უმაღლესი ზომა არ იქნება

გამოყენებული.

მუხლი 33

1. ექსტრადიცია შეიძლება გადადებული იქნას, თუ იმ პირის მიმართ, რომლის გადაცემის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა, აღძრულია საქმე ან შემსრულებელი მხარის სასამართლო ორგანოს მიერ გამოტანილია განაჩენი. გადავადების შემთხვევაში გადაცემა არ შეიძლება განხორციელდეს მანამდე, სანამ არ შეწყდება სასამართლო პროცესი, ან უკვე გამოტანილი განაჩენის შემთხვევაში არ იქნება მოხდილი სასჯელი.

2. იმ შემთხვევაში, თუ გადავადება იწვევს სასჯელის მოხდის ხანდაზმულობის ვადის გასვლას, ან ქმნის დიდ სირთულეებს ფაქტების დადგენისას, შესაძლებელია განხორციელდეს დროებითი გადაცემა იმ პირობით, რომ გადაცემული პირი დაბრუნებული იქნება იმ პროცედურების დამთავრებისთანავე, რომლებიც გადაცემის საფუძველს წარმოადგენდა.

მუხლი 34

ამ შეთანხმების მიხედვით, გადაცემული არ შეიძლება მიცემულ იქნას პასუხისგებაში, დაპატიმრებული, მსჯავრდებული ან დასჯილი იქნას მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე იმ დანაშაულისათვის, რომელიც არ წარმოადგენს გადაცემის საფუძველს, გარდა შემდეგი შემთხვევებისა:

A) როდესაც არსებობს შემსრულებლის წინასწარი თანხმობა ამასთან დაკავშირებით:

B) როდესაც, მიუხედავად იმისა, რომ გადაცემულ პირს ჰქონდა შესაძლებლობა დაეტოვებინა მომთხოვნი მხარის ტერიტორია, არ დატოვა იგი მისი საბოლოო განთავისუფლებიდან 30 დღის განმავლობაში ან დაბრუნდა ამ ტერიტორიაზე მისი დატოვების შემდეგ. ამ პერიოდში არ შედის ის ვადა, რომლის განმავლობაშიც გადაცემულ პირს არ ჰქონდა საშუალება დაეტოვებინა მომთხოვნი მხარის ტერიტორია მისი სურვილისაგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო.

2. თუ დანაშაულის კვალიფიკაცია შეიცვალა საქმის წარმოების პროცესში გადაცემული პირის მიმართ არ შეიძლება აღიძრას სისხლის სამართლებრივი დევნა ან მიეცეს პასუხისგებაში, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც მტკიცებულებანი, რომლებიც საფუძვლად უდევს ახალ კვალიფიკაციას, იძლევა გადაცემის საშუალებას.

3. პირი, რომელიც გადაცემულია ამ შეთანხმების საფუძველზე, არ შეიძლება გადაეცეს მესამე სახელმწიფოს იმ დანაშულებისათვის, რომელთაც ადგილი ჰქონდათ მის გადაცემამდე, შემსრულებელი მხარის თანხმობის გარეშე გარდა ამ მუხლის 1. პარაგრაფით გათვალისწინებულ შემთხვევებში.

მუხლი 35

გადაცემის შესახებ მოთხოვნისა და მასზე პასუხის გადაცემა ხდება დიპლომატიური არხებით.

გადაცემასთან დაკავშირებული სხვა დანარჩენი მასალის გადაცემა წარმოებს ამ შეთანხმების მე-3 მუხლის მიხედვით.

მუხლი 36

1. მოთხოვნა გადაცემის შესახებ შედგენილი უნდა იქნეს წერილობითი ფორმით და თან უნდა დაერთოს შემდეგი თანმხლები დოკუმენტები:

A) ძალაში შესული სასამართლო გადაწყვეტილების ორიგინალი ან დამოწმებული ასლი, რომელიც შეიცავს ბრალდებას და მოსახდელი სასჯელის ან დაპატიმრების სანქციას ანდა სხვა ნებისმიერ დოკუმენტს, რომელთაც გააჩნიათ იგივე ძალა და გამოცემულია მომთხოვნი მხარის მიერ;

B) ფაქტების ჩამონათვალი, რომლებიც გადაცემის მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენენ. დანაშაულის ჩადენის ადგილი და დრო, მისი სამართლებრივი დახასიათება, შესაბამისი სამართლებრივი ნორმების ტექსტები და აგრეთვე, შეძლებისდაგვარად ნათლად ჩამოყალიბებული ინფორმაცია სასჯელის მოსახდელი ნაწილის შესახებ;

C) შეძლებისდაგვარად ნათელი ინფორმაცია იმ პირის ვინაობის, ადგილსამყოფელისა და მოქალაქეობის შესახებ, რომლის თაობაზეც ხდება გადაცემის მოთხოვნა.

2. თუკი მომთხოვნი მხარის მიერ მიწოდებული ინფორმაცია არ არის საკმარისი შემსრულებელი მხარისათვის საკითხის გადასაწყვეტად, ამ უკანასკნელს შეუძლია მოითხოვოს საჭირო დამატებითი ინფორმაციის მიწოდება.

მეორე მხარემ უნდა უპასუხოს ამ მოთხოვნას ორი თვის განმავლობაში. აღნიშნული ვადა შეიძლება გაგრძელებული იქნას ოცი დღით დასაბუთებული მიზეზების არსებობის შემთხვევაში. თუ მომთხოვნი მხარე არ მიაწვდის საჭირო დამატებით ინფორმაციას ზემოთ აღნიშნული ვადის განმავლობაში, მაშინ შემსრულებელ მხარეს შეუძლია დაკავებული პირის განთავისუფლება.

მუხლი 37

თუკი მოგვარებული იქნა გადაცემის პროცედურული პირობები, მაშინ შემსრულებელი მხარე, გადაცემის შესახებ მოთხოვნის მიღების შემდეგ, გაჭიანურების გარეშე, იღებს ყველა აუცილებელ ზომას იმ პირის დასაკავებლად, რომლის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა გადაცემის

შესახებ. გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც გადაცემა არ შეიძლება მოხდეს ამ შეთანხმებიდან გამომდინარე.

მუხლი 38

1. გადაუდებლ შემთხვევებში, მომთხოვნი მხარის კომპეტენტურმა ორგანოებმა შეიძლება მოითხოვონ იმ პირის წინასწარ პატიმრობაში აყვანა, რომლის გადაცემის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა. მიმართვა წინასწარ პატიმრობაში აყვანის თაობაზე უნდა შეიცავდეს 36-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის A) პუნქტში მოცემული დოკუმენტების არსებობის დადასტურებას, ისევე როგორც განცხადებას იმის თაობაზე, რომ ამას მოჰყვება მოთხოვნა გადაცემის შესახებ. მასში მოხსენებული უნდა იყოს ის დანაშაული, რომელიც გადაცემის შესახებ მოთხოვნის საფუძველს წარმოადგენს, დანაშაულის ჩადენის ადგილი და დრო, ისევე როგორც, შესაძლებლობის ფარგლებში, იმ პირის აღწერილობა, რომლის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა გადაცემის შესახებ.

2. მოთხოვნა წინასწარ პატიმრობაში აყვანის შესახებ უნდა მიეწოდოს პირდაპირ შემსრულებელი მხარის კომპეტენტურ ორგანოს ფოსტით, საკაბელო საშუალებებით, ინტერპოლის მეშვეობით ან სხვა ნებისმიერი საშუალებით, რომლებიც წერილობითი შეტყობინების საშუალებას იძლევა. მომთხოვნ მხარეს დაუყოვნებლივ უნდა ეცნობოს მისი მოთხოვნის საფუძველზე განხორციელებული ნებისმიერი მოქმედების შესახებ.

3. წინასწარი პატიმრობა წყდება, თუკი შემსრულებელი მხარე არ მიიღებს მოთხოვნას გადაცემის შესახებ და 36-ე მუხლში მოცემულ დოკუმენტებს პირის პატიმრობაში აყვანიდან 30 დღის განმავლობაში. აღნიშნული ვადა შეიძლება გაგრძელდეს 20 დღით მომთხოვნი მხარის მოთხოვნის საფუძველზე. თუმცა, წინასწარი პატიმრობიდან განთავისუფლება შეიძლება მოხდეს ნებისმიერ დროს, თუკი ჩაითვლება, რომ არსებობს ყველა საშუალება იმის გარანტირებისათვის, რომ აღნიშნული პირი არ დატოვებს ქვეყნის ფარგლებს.

4. განთავისუფლება არ გამორიცხავს შემდგომ პატიმრობაში აყვანას და გადაცემას, თუკი მოთხოვნა გადაცემის შესახებ შემდგომში იქნება მიღებული.

მუხლი 39

1. შემსრულებელი მხარე აცნობებს მომთხოვნ მხარეს გადაცემის თაობაზე, მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ. სასამართლო ორგნოს მიერ სრული ან ნაწილობრივი უარის შემთხვევაში, მომთხოვნ მხარეს უნდა ეცნობოს ასეთი გადაწყვეტილების მიზეზის თაობაზე. თანხმობის შემთხვევაში მომთხოვნ მხარეს უნდა ეცნობოს იმ პირის გადაცემის დრო და ადგილი, რომლის თაობაზეც მიღებულია გადაცემის

შესახებ მოთხოვნა, ისევე როგორც გადაცემის მიზნით მისი დაკავების ვადის შესახებ.

2. ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, თუკი პირი, რომლის გადაცემაზეც არის მოთხოვნა, არ იქნება მიღებული მეორე მხარის მიერ დათქმულ დროსა და ადგილას, იგი შეიძლება გათავისუფლდეს ამ მომენტიდან 15 დღის გასვლის შემდეგ. ასეთ შემთხვევაში, თუკი მიღებული იქნება გადაცემის თაობაზე შემდგომი მოთხოვნა, მას შეიძლება უარი ეთქვას.

3. გაუთვალისწინებელ შემთხვევებში, რაც ხელს უშლის იმ პირის გადაცემასა და მიღებას, რომლის თაობაზეც მიღებულია მოთხოვნა გადაცემის შესახებ, დაინტერესებულმა მხარემ უნდა აცნობოს მეორე მხარეს ამის შესახებ. ორი მხარე შეიძლება შეთანხმდეს გადაცემის ახალ თარიღზე და შემდგომ გამოიყენოს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებები.

მუხლი 40

რამოდენიმე სახელმწიფოს მხრიდან ერთი და იმავე ან სხვადასხვა დანაშაულზე გადაცემის თაობაზე მოთხოვნის მიღების შემთხვევაში, შემსრულებელი მხარე წყვეტს, თუ რომელ სახელმწიფოს უნდა გადაეცეს პირი.

მუხლი 41

თუკი გადაცემული პირი თავს არიდებს სისხლის სამართლებრივ დევნას, სასამართლოში გამოცხადებას ან სასჯელის მოხდას, ან ბრუნდება მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე, შეიძლება მოხდეს მისი თავიდან გადაცემა.

ასეთ შემთხვევაში, აუცილებელი არ არის 36-ე მუხლში ჩამოთვლილი დოკუმენტების თავიდან წარდგენა.

მუხლი 42

1. მომთხოვნი მხარის მოთხოვნის საფუძველზე, შემსრულებელმა მხარემ უნდა ამოიღოს და გადასცეს, რამდენიც ეს მისი კანონმდებლობითაა შესაძლებელი, ნებისმიერი საგანი, რომელიც:

A) შეიძლება გამოდგეს მტკიცებულებად;

B) მოპოვებულ იქნა დანაშაულებრივი გზით და იმ პირის მფლობელობაშია, რომლის გადაცემაზეც მიღებულია მოთხოვნა მისი დაკავების მომენტისათვის.

2. ამ მუხლის პირველ პარაგრაფში მოცემული ნივთების გადაცემა

ხორციელდება შეთანხმების საფუძველზე. ასეთი გადაცემა ხდება მაშინაც, როცა პირის გადაცემა, რომელზედაც მიღებულია მოთხოვნა გადაცემის შესახებ ვერ მოხერხდა მისი სიკვდილის ან გაქცევის გამო.

3. როცა აღნიშნული ნივთები ექვემდებარება ამოღებას ან კონფისკაციას მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე, ამ მხარეს შეუძლია, სისხლის სამართლებრივი დევნის წინსვლის მიზნით, გადაავადოს ნივთების გადაცემა ან გადასცეს ისინი შემდგომი უკან დაბრუნების პირობით.

4. ნივთებზე შემსრულებელი მხარის ან მესამე მხარის უფლება ხელშეუხებელია. თუკი სახეზეა ასეთი უფლებანი, აღნიშნული ნივთები დაუყოვნებლივ და უფასოდ უბრუნდება შემსრულებელ მხარეს სასამართლო პროცესის დასრულებისთანავე.

მუხლი 43

1. თითოეულმა მხარემ უნდა დართოს ნება, მეორე მხარის მოთხოვნის საფუძველზე, მის ტერიტორიაზე პირთა ტრანზიტულ გადაყვანაზე, რომელიც ხორციელდება მესამე სახელმწიფოს მიერ აღნიშნული მხარის მიმართულებით. მოთხოვნა ტრანზიტით გადაყვანის შესახებ დგება და იგზავნება გადაცემის შესახებ მოთხოვნის გაკეთების წესთა დაცვით.

2. იმ პირთა ტრანზიტულ გადაყვანაზე, რომლებიც არ შეიძლება იქნენ გადაცემულნი, შეიძლება უარი ითქვას ამ შეთანხმების საფუძველზე.

3. თუ ტრანზიტის დროს გამოიყენება საჰაერო ტრანსპორტი დაცული უნდა იყოს შემდეგი მოთხოვნები:

A) თუ არ არის უზრუნველყოფილი დაშვება, მმომთხოვნი ქვეყანა აცნობებს ამის თაობაზე იმ ქვეყანას, რომლის საჰაერო სივრცეშიც იმყოფება თვითმფრინავი და უდასტურებს, რომ მის ბორტზე არის ზოგიერთი იმ დოკუმენტთაგანი, რომლებიც ჩამოთვლილია ამ შეთანხმების 36-ე მუხლის 1-ელ პუნქტში.

საავარიო დაშვებისას ზემოთხსენებული შეტყობინება, ამ შეთანხმების 38-ე მუხლის თანახმად, ჩაითვლება წინასწარი დაკავების შესახებ მოთხოვნად, ხოლო მმომთხოვნი ქვეყანა მას დაურთავს წერილობით თხოვნას ტრანზიტის შესახებ.

B) თუ დაშვება უზრუნველყოფილია, მმომთხოვნი ქვეყანა გზავნის წერილობით თხოვნას ტრანზიტის შესახებ.

მუხლი 44

გადაცემის ხარჯებს აანაზღაურებს ის მხარე, რომლის ტერიტორიაზეც წარმოიშვა ეს ხარჯები.

სატრანზიტო გადაყვანის ხარჯებს კისრულობს მომთხოვნი მხარე.

მუხლი 45

მხარეები აცნობებენ ერთმანეთს გადაცემულ პირთა მიმართ სისხლის სამართლებრივი დევნის შედეგების შესახებ.

თუკი აღნიშნული პირის მიმართ გამოტანილი იქნება საბოლოო განაჩენი, მისი ასლი უნდა იქნეს გადაგზავნილი მეორე მხარისათვის.

მუხლი 46

თითოეულმა მხარემ უნდა მიაწოდოს ერთმანეთს სხვა ინფორმაციაც, რომელიც უკავშირდება სასამართლო ორგანოების მიერ მეორე მხარის მოქალაქეთა მიმართ გამოტანილ საბოლოო განაჩენებს. ბრალდებულთა არსებული თითის ანაბეჭდები ერთდროულად უნდა იქნეს გადაცემული.

მუხლი 47

თითოეული მხარის კომპეტენტური ორგანოების მოთხოვნის საფუძველზე, ინფორმაცია იმ პირთა შესახებ სისხლის სამართლებრივი ჩანაწერების თაობაზე, რომელთა მიმართ აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე ან ხორციელდება დევნა ერთი მხარის ტერიტორიაზე, უნდა გადაეცეს მეორე მხარეს უფასოდ. ეს ინფორმაცია გადაიცემა ამ შეთანხმების მე-3 მუხლის მიხედვით.

თავიVII
დასკვნითი დებულებანი
მუხლი 48

1. ამ შეთანხმებით:

A) ტერმინი „სამოქალაქო საქმეები" აგრეთვე მოიცავს საქმეებს, რომლებიც ეხება სავაჭრო და საოჯახო სამართალს, ისევე, როგორც პირთა პიროვნულ სტატუსს.

B) ტერმინი „სასამართლო ორგანო" ან „სასამართლო" გულისხმობს ორგანოს, რომელსაც გააჩნია უფლებამოსილება იცოდეს, მოაგვაროს ან განსაჯოს საოჯახო და სისხლის სამართლის საქმეები სახელმწიფო კანონმდებლობის მიხედვით.

მუხლი 49

1. ეს შეთანხმება ძალაში შედის ამისათვის საჭირო შიდასახელმწიფოებრივი პროცედურების დასრულების შესახებ უკანასკნელი წერილობითი შეტყობინების მიღებიდან 30-ე დღეს.

2. თითოეულ მხარეს შეუძლია ამ შეთანხმების დენონსაცია. დენონსაცია ძალაში შედის მეორე მხარის შეტყობინების მიღებიდან 6 თვის შემდეგ.

რის დასტურადაც მხარეთა სრულუფლებიანი წარმომადგენლები ვაწერთ ხელს და ვამოწმებთ ამ შეთანხმებას.

შესრულებულია ქ. თბილისში 1999 წლის 10 მაისს, ორ ეგზემპლარად, ბერძნულ, ქართულ და ინგლისურ ენაზე, ამასთან ყველა ტექსტი აუთენტურია.

განმარტებასთან დაკავშირებული დავის შემთხვევაში გამოიყენება ტექსტი ინგლისურ ენაზე.

საბერძნეთის რესპუბლიკის სახელით

საქართველოს სახელით

AGREEMENT

on judicial assistance in civil and criminal matters between the Hellenic Republic and Georgia

The Hellenic Republic and Georgia (hereby reffered to as "the Parties")

Having in mind the close ties between their two countries and wishing to strengthen their cooperation by establishing an effective collaboration in the field of judicial relations.

Have decided to conclude the present Agreement on judicial assistance in civil and criminal matters as follows:

CHAPTER I
GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. The nationals of each Party enjoy on the territory of the other Party the same treatment concerning judicial matters as the nationals of such other Party. To this end, they may address themselves freely to the tribunals and other judicial organs of the other Party and appear before them under the same terms and conditions as the nationals of that Party.
2. The provisions of this Agreement are also applicable to the legal entities constituted in accordance with the legislation of the Party on the territory of which their seat is located.

Article 2

No payment of any guarantee or deposit under any form whatsoever may be imposed on the nationals of each Party appearing before the judicial authorities of the other Party for the sole reason of being non nationals or not having their permanent residence or domicile on the territory of that other Party.

Article 3

For the purpose of this Agreement and subject to any provisions to the contrary, the judicial authorities of the two Parties communicate between themselves through their respective Ministries of Justice. The diplomatic channel is not excluded.

In cases of urgency, the judicial authorities of the Parties may communicate between themselves directly, with simultaneous advice to the Ministries of Justice.

Article 4

The letters rogatory as well as the documents related thereto shall be drawn up in the language of the requesting Party and accompanied by certified true translation in the language of the receiving Party or in English. In case of dispute concerning interpretation, the English text will prevail.

Article 5

The Ministries of Justice of the two Parties will provide, following a request to this effect, information on the implementation of the present Agreement as well as on the law in force in their respective countries.

CHAPTER II

OBLIGATION OF JUDICIAL ASSISTANCE

Article 6

Judicial assistance is provided by the execution of specific judicial acts, in particular through the transmission of documents, search, seizure and delivery of evidence, expertise, interrogation of accused persons, examination of litigants, witnesses and experts.

Article 7

1. The Parties shall, without prejudice to the provisions relating to extradition, transmit the letters rogatory and other documents related to civil and criminal matters through their respective Ministries of Justice.
2. The provisions of the preceding paragraph do not exclude the possibility for the Parties to deliver directly through their diplomatic or consular delegation any judicial or extrajudicial acts to their nationals provided that these persons consent to such delivery.

Article 8

The letter rogatory shall include the following:

A) the requesting authority

B) the object and purpose of the request

C) to the extent possible, the home address, identity, nationality, profession, residence or domicile of the person concerned or, in connection with legal entities, their name and seat

D) where appropriate, the name and address of the litigants'representative

E) the required particulars in connection with the subject of the request, the circumstance justifying the provision of evidence and, as the case may be the questions to be asked to witnesses or experts

F) furthermore, as far as letters rogatory for criminal matters are concerned, the charges as well as a brief and clear description of facts.

Article 9

The requested judicial authority will transmit the documents in accordance with the legal provisions in force in its state, provided that they are accompanied by a certified true translation under the provisions of article 4 of the present Agreement.

Article 10

1. If the address of the person summoned as witness or of the person to be served with a document is insufficiently indicated or inaccurate, the requested authority shall verify such address if possible.
2. If the requested authority is not competent for the execution of the request, it will transmit it to the competent authority and will inform the requesting authority of such transmission.

Article 11

1. For the purpose of executing letters rogatory, the requested authority will apply the relevant legislation in force in its state.

It may, nonetheless, upon request of the requesting state to this effect, apply the relevant provisions in force in such latter state, provided that they are not contrary to the legislation of the requested state and provided that the request contains the text of the provision in force in the requesting state.
2. Upon request made by the requesting authority, the requested authority will inform the former in due time of the place and date of execution of the letters rogatory, unless there is insurmountable risk of losing evidence due to the delay.

3. The receipt of delivery of the documents will be drawn up in accordance with the legislation of the requested state.

Article 12

If the letter rogatory has not been satisfied, the requested authority will notify the requesting state about the reasons thereof and will return the letter rogatory and its supporting documents.

Article 13

1. The expenses incurred for the execution of letters rogatory will not be paid by the Parties, except as regards the fees of experts and any other expenses incurred for the execution of an expertise or for the transfer of prisoners.
2. The amount and nature of expenses will be notified to the requesting authority.

Article 14

1. Judicial assistance may not be granted if:

a) the requested Party considers that the execution of the request could be prejudicial to its sovereignty, security, public order or to other essential interests

3) the request, as far as criminal cases are concerned, relates to:

(i) military matters

(ii) crimes which are considered by the requested State to be political crimes or related to political crimes

2. In criminal cases, when the requested judicial assistance concerns the execution of letters rogatory for the purpose of search or seizure, the crime referred to in the letters rogatory must be punishable in accordance with the law of both Parties.

CHAPTER III
FREE JUDICIAL ASSISTANCE, TAX EXEMPTIONS AND REDUCTIONS

Article 15

The nationals of each Party shall enjoy on the territory of the other Party free judicial assistance, exemptions and reductions on judicial expenses and/or

stamp duty to same extent and under the same conditions as such benefits are granted to the nationals of such other Party by reason of their financial condition.

Article 16

1. The ceritficate asserting the above-mentioned financial condition will be issued by the competent authority of the Party of the territory of which the interested person is permanently resident.

2. If the interested person is resident of a third country, the above-mentioned certificate will be issued by the diplomatic delegation or the territorially competent consular authority.

Article 17

The judicial authority from which free judicial assistance is requested and which grants the benefits provided for in Article 15 shall decide in accordance with the laws of its State and may ask for additional information from the authorities of the State of which the interested person is a national.

Article 18

If a national of one Party who resides in the territory of the other Party wishes to ask from a judicial authority of the Party of which he is a national the benefits provided for in Article 15, he/she may present such request to the competent judicial authority of his residence in accordance with the law of the State of such authority.

CHAPTER IV

PROTECTION OF WITNESSES AND EXPERTS

Article 19

If, following a summons, a person of any nationality appears before the judicial authorities of the requesting Party as a witness or expert, he/she may not, in the territory of that Party, be prosecuted or arrested or detained or be subject to restriction of his/her personal freedom in connection with a crime which is the object of the trial for which he/she has been summoned or for any other crime committed before his/her departure from the territory of the requested Party, or for his/her testimony in such trial.

Article 20

1. The immunity provided for in Article 19 will cease if the witness or expert, while having the opportunity to leave the territory of the requesting Party within twenty (20) consecutive days from the date when the judicial authorities advised him/her that his/her presence was no longer necessary, stays in such territory or returns to it after having departed therefrom. The calculation of this period does not include the time during which the witness or expert was not in a position to leave the territory of the requesting Party due to reasons beyond his/her will.

2. The compensation for the transport and accommodation of witnesses or experts are borne by the requesting Party. The consular authorities of the requesting Party shall pay in advance to the witness or expert, upon request, all or part of his/her travelling expenses.

CHAPTER V
RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF JUDICIAL DECISIONS AND ARBITRAL AWARDS

Article 21

Each Party shall undertake the obligation to recognise and enforce in its territory the following

decisions which have been issued in the territory of the other Party and have been declared enforceable in accordance with the laws of that Party:

A) final and definitive judicial decisions in civil matters

B) final and definitive decisions in criminal matters as far as the restoration of damages and the restitution of goods are concerned

C) judicial settlements in civil matters.

Article 22

The judicial decisions reffered to in the preceding article shall be recognised and enforced in the territory of the Party in which recognition or enforcement is sought under the following conditions:

A) if, in accordance with the law of the Party in the territory of which the judicial decision must be recognised or enforced, the judicial authority of this Party is exclusively competent to judge the case

B) if the recognition or enforcement of the judicial decision does not prejudice the fundamental principles of the legislation or the public order of the Party in the territory of which the recognition or enforcement must be effected

C) if no final and definitive decision have been issued previously between the same litigants regarding the same case by a judicial authority of the Party in the territory of which the decision must be recognised or enforced

D) if the litigant who lost the case failed to appear although duly summoned before the competent judicial authorities according to the procedure applicable for the Party in the territory of which the decision was issued.

Article 23

1. The request for recognition or enforcement of a decision may be submitted directly by the interested party to the competent judicial authority of the Party in the territory of which the recognition or enforcement is sought.

2. The request shall be accompanied by:

A) a certified copy of the judicial decision or the judicial settlement as well as a certificate to the effect that such decision is enforceable and definitive, if this information is not contained in the decision itself

B) a certificate to the effect that the litigant who lost the case and failed to appear in court had been duly summoned in accordance with the law of the Party in the territory of which the decision was issued

C) a translation of the documents referred to in the preceding paragraphs as well as a translation of the request, if such request has not been drawn up in the language of the Party in the territory of which the decision is to be recognised or enforced.

3. The official copy is granted by the competent authority of the Party in the territory of which the enforcement is to be effected in accordance with the procedure provided for by the law of that Party,

Article 24

The judicial authority which receives the request for recognition or enforcement of a decision will only verify the existence of the conditions provided for in Article 22. If these conditions are met, such authority will proceed to the recognition or enforcement.

Article 25

The authorities of the Party in the territory of which the enforcement is to be effected shall proceed to such enforcement in accordance with the legislation of that Party unless otherwise provided for in this Agreement.

Article 26

The final and definitive judicial decisions of a Party concerning the personal status of its nationals are recognised and are effective in the territory of the other Party without any recognition procedure.

Article 27

If one of the parties that has been exempted from payment of guarantee in accordance with Article 2 of the present Agreement is compelled by a final and definitive decision to pay judicial expenses to the other party, such decision shall be enforced free of charge, upon request, in the territory of the other Party.

Article 28

1. Each Party recognises and permits the enforcement in its territory of arbitral awards in commercial cases issued in the territory of the other Party in accordance with the Convention on the recognition and enforcement of arbitral awards signed in New York on June 10th, 1958.
2. Arbitral awards in civil cases issued in the territory of one Party are recognised and enforced in the territory of the other Party under the conditions of Aticles 22 and 23 to the extent that these conditions are applicable to arbitral awards.

Article 29

The application of the provisions relating to the enforcement of judicial decisions, arbitral awards and judicial settlements is without prejudice to the legislation of the Parties concerning the transfer of monies or goods acquired after enforcement.

CHAPTER VI
EXTRADITION

Article 30

1. Each Party agrees to extradite, in accordance with the provisions of the present Agreement and the procedural rules of its domestic legislation, any person who is on the territory of one of the Parties and who is wanted for prosecution or for enforcement of a sentence or safety measures by the judicial authorities of the other Party.

2. Extradition shall be granted for a crime which, under the laws of both Parties, is punishable by imprisonment of more than one year. In case that courts of the requesting Party have imposed a sentence of imprisonment or another freedom-depriving measure or safety measure, extradition shall be granted only if such sentence or safety measure lasts at least six months.

3. If the request for extradition relates to a number of offences, each of which is punishable under the laws of both Parties but some of which do not meet the requirement concerning the duration of the sentence, the requested Party may grant extradition for these offences.

Article 31

1. Extradition shall not be granted when:

A) the persons for whom extradition is requested are, on the date of receipt of the request for extradition, nationals of the requested Party

B) the persons have acquired the right of asylum in the territory of the requested Party.

2. If the request for extradition is refused solely on the grounds that the person is a national of the requested Party, that Party shall, at the request of the requesting Party and to the extent that it is competent to do so, refer the matter to its competent authorities for prosecution. For this purpose, the files, documents and exhibits relating to the offence shall be transmitted to the requested Party.

Article 32

1. Extradition shall not be permitted when:

A) the offence for which extradition is sought is considered by the requested Party as a political offence or as relating to a political offence

B) the offence for which extradition is sought is an offence under military law but not under the common criminal law

C) the person for whom extradition is sought has been finally acquitted or convicted in the requested Party for the same offences for which extradition is requested

D) the punishable character of the offence or the sentence has been barred by lapse of time under the law of either Party

E) the offence for which extradition is sought has been committed outside the territory of the requesting Party and the law of the requested Party does not allow the prosecution of such offence if committed by a foreigner outside its territory

F) the sentence against the person for whom the extradition is sought is not enforceable due to amnesty granted to him/her

G) the offence for which extradition is sought has been committed wholly or partially in the territory of the requested Party

2. Extradition may be refused when:

A) the requested Party prosecutes the same person for the same offence for which extradition is sought or the competent authorities of the requested Party have decided not to prosecute or to terminate the prosecution if already instituted for the same offences.

B) according to the law of both Parties, the offence for which extradition is sought constitutes an offence for which prosecution may be instituted only upon indictment, unless such an indictment has been filed to the competent authorities of the requesting State.

C) The person for whom extradition is sought has been prosecuted by a third Party for the same offence or offences as in the requested Party and

(i) has been acquitted or

(ii) a sentence has been imposed for which a suspension of execution has been granted

(iii) the sentence imposed on him/her has been fully served or he/she has been granted amnesty or pardon in connection with the whole or part of the sentence not served

3. If the offence for which extradition is sought is punishable by the requesting Party by capital punishment which in not provided for by the law of the requested Party, extradition may be granted only if the requesting Party gives assurance, considered as sufficient by the requested Party, that such capital punishment will not be executed.

Article 33

1. Extradition may be postponed if the person sought is being fully prosecuted or is to serve a sentence imposed by a judicial authority of the requested Party. In case of postponement, extradition may not be granted until after the conclusion of the trial or, in case that a sentence has been imposed, after the sentence has been served.

2. In case that the postponement would cause the sentence to be barred for lapse of time or would cause great difficulties to the establishment of the facts, temporary extradition may be granted on condition that the person extradited will be returned after the termination of the procedure in the requesting Party.

Article 34

1. The person surrendered pursuant to the present Agreement shall not be prosecuted, detained, sentenced or punished in the territory of the requesting Party for an offence other than that for which extradition was granted, except in the following cases:

A) when there is prior consent to the effect by the requested Party

B) when, although the extradited person had the opportunity to leave the territory of the requesting Party, he/she has not done so within 30 days from his/her final release or if he/she returns to it after having departed therefrom. This period does not include the time during which the extradited person was not in a position to leave the territory of the requesting Party due to reasons beyond his/her will

2. If the characterisation of an offence has been modified during the procedure, the extradited person shall be prosecuted or stand trial only to the extent that the evidence constituted the amended offence allow the extradition.

3. A person who has been surrendered in accordance with the present Agreement may not be surrendered to a third State for offences that took place prior to the surrender without the consent of the requested Party, except in the case specified in paragraph 1.B of the present Article.

Article 35

The request for extradition and the reply thereto shall be transmitted through the Ministries of Justice and through the diplomatic channels.

Any other acts relating to the extradition will be carried out in accordance with Article 3 of the present Agreement.

Article 36

1. The request for extradition shall be made in writing and shall be accompanied by the following supporting documents:

A) the original or a certified copy of the enforceable decision or the warrant of arrest or any other document having the same force and effect, issued by the requesting Party in accordance with the legislation of such Party

B) a statement of the facts for which extradition is sought. The place and date when the offence was committed, its legal characterisation, the text of the legal provisions applicable thereto as well as the portion of the sentence that remains to be served shall be specified as accurately as possible

C) an accurate description of the identity, residence and nationality of the person to be extradited.

2. If the information forwarded by the requesting Party is insufficient to allow the requested Party to decide on the extradition based on the above-mentioned conditions, the latter Party will ask for necessary additional information. The other Party shall reply to such request within two months. This period of time may be prolonged for twenty days for justified reasons.

If the requesting party does not submit the required additional information within the said period of time, the requested Party may release the arrested person.

Article 37

Provided that the procedural conditions of extradition have been complied with, the requested Party, on receipt of the request for extradition, is obliged to order the arrest of the person sought, unless the extradition cannot take place in accordance with the present Agreement.

Article 38

1. In case of urgency, the competent authorities of the requesting Party may request the provisional arrest of the person sought. The request for provisional arrest shall include a statement attesting the existence of one the documents referred to in Article 36, paragraph 1, subparagraph (A), as well as a statement to the effect that a request for extradition will follow. The request must include the offence for which extradition is sought, the time and place where the offence was committed and, to the extent possible, the description of the said person.

2. The request for provisional arrest will be forwarded directly to the competent authorities of the requested Party by post or telegram, through INTERPOL or in any other means of written communication. The requesting authority shall be immediately informed of the actions taken in connection with the request.

3. The provisional arrest may be terminated if the requested Party has not received the request for extradition and the documents referred in Article 36 within thirty (30) days after the arrest. This period may be prolonged for twenty (20) days upon request of the requesting Party. However, provisional release is possible at any time provided that all measures have been taken to ensure that the person will not leave the country.

4. The release does not preclude a subsequent arrest and extradition if the request for extradition has been received.

Article 39

1. The requested Party shall forward to the requesting Party its decision concerning the extradition. In case of total or partial rejection by the judicial authority, the reason for which the request has not been granted shall be communicated to the requesting Party. In case of acceptance, the requesting Party shall be informed of the place and date of surrender of the person sought as well as the duration of his/her detention on purpose of his/her extradition.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, if the person sought is not surrendered at the specified time and place, he/she may be released within fifteen (15) days after the said date. In such case, if a request for extradition is made subsequently, it should be rejected.

3. In case of force majeure which impedes the surrender or receipt of such person, the interested Party will notify the other Party of the matter. The two Parties will agree on a new date for the surrender and the provisions of paragraph 2 of the present article will then apply.

Article 40

In case that requests for extradition are made by more than one States in relation to the same person for the same or different offences, the requested Party shall decide to which of such States the said person will be extradited.

Article 41

If the extradited person evades prosecution or appearance in court or service of his/her sentence and if he/she returns to the territory of the requesting Party, he/she may be re-extradited.

In such case, it is not necessary to submit the supporting documents provided for in Article 36.

Article 42

1. Upon request of the requesting Party, the requested Party shall seize and surrender, to the extent permitted under its law, any article which:

A) may serve as evidence

B) was acquired as a result of the offence and was found, at the time of arrest, in the possession of the person sought.

2. The surrender of articles provided for in paragraph 1 of the present Article shall be made against receipt. Such surrender shall be effected even if the extradition cannot be carried out due to the death or escape of the person sought.

3. When the said articles are subject to seizure or confiscation in the territory of the requesting Party, that Party may, for the purpose of criminal proceedings in progress, keep such articles temporarily or surrender them on condition that they will be returned.

4. The rights of the requested Party or of third Parties on the said articles shall remain intact.

If there are such rights, the said articles will be returned to the requested Party free of charge, as soon as possible after the trial.

Article 43

1. Each Party shall, upon request of the other Party, permit the transit through its territory of persons surrendered by a third State to such other Party. The request for transit shall be forwarded and processed in accordance with the same rules as the request for extradition.

2. The transit of persons for whom no extradition has been made may not be accepted in accordance with the present Agreement.

3. In case an airline is used. The following provisions should be applied.

a) When no landing is provided for, the requesting State informs the State over the territory of which the plane is flying and certifies the existence of some supporting documents among the ones mentioned in art.36 par.1 of the present Treaty.

In case of accidental landing, the above mentioned notification stands for a request for provisional arrest according to art.38 of the present Treaty, in which case the requesting State submits a formal request of transit.

b) In case a landing is provided for, the requesting State submits a formal request of transit.

Article 44

The extradition expenses are borne by the Party in the territory of which such expenses were incurred.

The transit expenses are borne by the requesting Party.

Article 45

The Parties shall inform each other on the result of the prosecution against the extradited persons.

If a definitive sentence has been imposed on such persons, a copy of the relevant decision shall be transmitted to the other Party.

Article 46

Each Party shall communicate to the other any information concerning final and definitive sentences imposed by its judicial authorities on nationals of the other Party. The existing fingerprints of convicted persons shall be forwarded at the same time.

Article 47

Upon request of the competent authorities of each Party, information concerning the criminal records of persons who are being prosecuted or stand trial in the territory of one Party shall be forwarded free of charge to the other Party. Such information shall be given in accordance with Article 3 of the present Agreement.

CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS

Article 48

1. Within the meaning of the present Agreement:

A) the term "civil matters concerns all matters of civil law including commercial and family law as well as to personal status

B) the term "judicial authority" or "court" indicates any authority which is competent to know, settle or judge on civil, family and criminal matters in accordance with the legislation of its State.

Article 49

1. The present Agreement shall enter into force thirty days after the date on which the Parties have exchanged written notifications informing each other that the procedures required by their respective legislation to this end have been completed.
2. The present Agreement may be terminated by each Party. The termination shall take effect six months after the date of receipt of notification by the other Party.

In witness thereof, the plenipotentiaries of the Parties have signed and sealed the present agreement.

Done this ...tenth..... day of .May....... 1999
in three copies in Greek, Georgian and English being equally authentic.

In case of dispute concerning interpretation the English text will prevail.

For the Hellenic Republic **For Georgia**

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 49 παρ. 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2000

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ.Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2000

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 52 34 312
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http: www.et.gr
e-mail: webmaster @ et.gr

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
Σολωμού 51

Πληροφορίες δημοσιευμάτων Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5225 761 - 5230 841
Πληροφορίες δημοσιευμάτων λοιπών Φ.Ε.Κ.	5225 713 - 5249 547
Πώληση Φ.Ε.Κ.	5239 762
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248 141
Βιβλιοθήκη παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248 188
Οδηγίες για δημοσιεύματα Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5248 785
Εγγραφή Συνδρομητών Φ.Ε.Κ. και αποστολή Φ.Ε.Κ.	5248 320

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227 - Τ.Κ. 54100	(031) 423 956
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Νικήτα 6-8 Τ.Κ. 185 31	4135 228
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327 - Τ.Κ. 262 23	(061) 6381 100
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 450 44	(0651) 87215
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00	(0531) 22 858
ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 411 10	(041) 597449
ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13 Τ.Κ. 491 00	(0661) 89 127 / 89 120
ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πλ. Ελευθερίας 1, Τ.Κ. 711 10	(081) 396 223
ΛΕΣΒΟΣ - Πλ. Κωνσταντινουπόλεως Τ.Κ. 811 00 Μυτιλήνη	(0251) 46 888 / 47 533

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 8 σελίδες 200 δρχ.
- Για τα ΦΕΚ από 8 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) προσαυξάνεται κατά 100 δρχ. ανά 8σέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα ΦΕΚ του Τεύχους Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π. ανεξαρτήτως αριθμού σελίδων δρχ. 100. (Σε περίπτωση Πανελλήνιου Διαγωνισμού η τιμή θα προσαυξάνεται κατά δρχ. 100 ανά 8σέλιδο ή μέρος αυτού).

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. εσόδου υπέρ ΤΑΠΕΤ 3512
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κ.λπ.)	60.000 δρχ.	3.000 δρχ.
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κ.λπ.)	70.000 »	3.500 »
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κ.λπ. Δημ. Υπαλλήλων)	15.000 »	750 »
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κ.λπ.)	70.000 »	3.500 »
Αναπτυξιακών Πράξεων (Τ.Α.Π.Σ.)	30.000 »	1.500 »
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κ.λπ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	15.000 »	750 »
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κ.τλ.)	5.000 »	250 »
Δελτίο Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	10.000 »	500 »
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	3.000 »	150 »
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	10.000 »	500 »
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	300.000 »	15.000 »
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	50.000 »	2.500 »
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΕΚΤΟΣ Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	300.000 »	15.000 »

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στα Δημόσια Ταμεία που δίνουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Οι συνδρομές του εξωτερικού επιβαρύνονται με το διπλάσιο των ανωτέρω τιμών.
* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσοστού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται από τα Δημόσια Ταμεία.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού μπορούν να στέλνουν το ποσό του ΤΑΠΕΤ μαζί με το ποσό της συνδρομής.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Μάρτιο κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ